

Sud Bosne i Hercegovine

Суд Босна и Херцеговина

Predmet broj: S1 2 K 021575 19 K

Datum objavljivanja: 19.03.2020 godine

Pred sudskim vijećem u sastavu:

sudija Nenad Šeleda, predsjednik vijeća

sudija Džemila Begović, član vijeća

sudija Branko Perić, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

DAMIRA NURKIĆ I SAVE DRAGIŠIĆ

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Oleg Čavka

Branilac optuženog Damira Nurkić: adv. Dino Hodžić, advokat iz Sarajeva

Branilac optuženog Save Dragišić: adv. Senad Dupovac, advokat iz Hadžića

U IME BOSNE I HERCEGOVINE !

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Nenad Šeleda, kao predsjednik vijeća, te sudija Džemile Begović i Branka Perić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje stručnog saradnika Asmire Šuvalija Martinčević, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Damira Nurkića i drugih, zbog krivičnog djela, Organizovani kriminal iz člana 250., stav 3., i 4., Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195., stav 1., KZ BiH, odlučujući o optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj: T20 0 KTO 0011830 16 od 21.12.2018 godine, potvrđenoj dana 10.01.2019 godine, nakon održanog usmenog i javnog glavnog pretresa, dana 19.03.2020 godine, donio je i javno objavio:

P R E S U D U

OPTUŽENI:

- DAMIR NURKIĆ**, nadimak Nurka, ime oca Džemal, ime majke Sabira, djevojačko prezime majke Imširović, rođen 30.07.1981. godine u Tuzli, JMBG ..., adresa ..., oženjen, otac dvoje malodobne djece, po nacionalnosti ..., državljanin BiH, pismen, po zanimanju turistički tehničar, nezaposlen, služio vojsku u Tuzli u periodu od 2001-2002, Armija BiH, nema čin, lošeg imovnog stanja, nije odlikovan, ranije osuđivan
- SAVO DRAGIŠIĆ**, sin Dobrice i majke Slavice rođene Hevčuk, rođen 19.01.1986. godine u Bosanskoj Gradišci, JMBG ..., nastanjen na adresi ..., po nacionalnosti ..., državljanin BiH, po zanimanju student, pismen, neoženjen, nije služio vojsku, lošeg imovinskog stanja, nezaposlen, ranije neosuđivan, nije odlikovan

Na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐAJU SE OPTUŽBE

DA SU: Nurkić Damir i Dragišić Savo, zajedno sa Jocić Vladimirom, Dajdžić Mirnesom i Mujezinović Suadom

Nakon što je tokom 2015 godine, Damir Nurkić organizirao grupu u smislu člana 1. stav 20. KZ BiH, te se dogovorio sa njemu poznatim osobama sa područja Republike Srbije, Bosne i Hercegovine i Kraljevine Švedske, među kojima su: Jocić Vladimir iz Republike Srbije, Dajdžić Mirnes i Savo Dragišić iz Bosne i Hercegovine i Suad Mujezinović zvan Dole koji je državljanin Crne Gore a nalazi se u Kraljevini Švedskoj, da na organizovan način opojnu drogu kokain, (koja je Konvencijom o psihotropnim supstancama iz 1971. godine i Rješenjem o popisu opojnih droga /„Službeni list Republike Bosne i Hercegovine“ broj 2/92 i 13/94/ proglašena opojnom drogom, i čiji je promet zabranjen odredbama Zakona o proizvodnji i prometu opojnih droga /„Službeni list Republike Bosne i Hercegovine“ broj 2/92

i 13/94/, i Zakonom o sprečavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 8/06/), prevezu sa područja Republike Slovenije na područje Kraljevine Švedske, pa se Nurkić Damir u tom cilju dogovorio sa svojim dugogodišnjim prijateljem Dajdžić Mirnesom, da Mirnes preveze vozilo na područje Kraljevine Švedske u kojem će biti sakrivena droga, te da potom navedeno vozilo preda kupcu opojne droge u Kraljevini Švedskoj Mujezinović Suadu zvanom Dole, pa je u cilju realizacije ovog plana Nurkić Damir zajedno sa svojim kriminalnim saradnikom sa područja Republike Srbije Jocić Vladimirom organizovao odlazak Jocić Vladimira na područje Republike Slovenije u grad Maribor, kako bi u Mariboru prethodno na njima poznat način nabavljeni kokain sakrio u vozilo koje treba voziti Dajdžić Mirnes, odnosno putničko motorno vozilo Renault Laguna BH registarskih oznaka ... koje je vlasništvo Dragišić Dobrice iz Gradiške, koje je za te potrebe obezbjedio kriminalni saradnik Nurkić Damira iz Gradiške Dragišić Savo, i to navedeno vozilo Renault Laguna u kojem je prethodno od strane njima poznatih osoba napravljen poseban skriveni spremnik za krijumčarenje opojnih droga tzv. štek dimenzija 15x37x60cm, koji je ugrađen ispod rezervnog točka u gepeku navedenog vozila, i kojemu se moglo pristupiti nakon skidanja tablice i plastičnog poklopca sa zadnjeg branika vozila, a koje vozilo je u skladu sa dodjeljenim mu zadatkom u sastavu grupe Savo Dragišić dana 20.10.2015 godine odveo iz Gradiške u Bosni i Hercegovini u Maribor u Republici Sloveniji po uputama Nurkić Damira, te ga za njemu poznati iznos novca budući da je znao da navedeno vozilo ima ugrađen poseban spremnik za krijumčarenje opojne droge za potrebe krijumčarenje opojne droge kokain predao pripadniku grupe Jocić Vladimiru, koji je vozilo preuzeo i na njemu poznatom mjestu je u navedeno vozilo sakrio opojnu drogu kokain radi krijumčarenja u Kraljevinu Švedsku, a za to vrijeme je Damir Nurkić angažovao Dajdžić Mirnesa da otputuje autobusom na područje Republike Slovenije, tako što mu je Nurkić Damir kupio autobusku kartu, pa je u skladu sa dodjeljenim mu zadatkom u sastavu grupe Dajdžić Mirnes dana 23.10.2015 godine otputovao iz Lukavca u Ljubljani autobusom marke Volvo, registarskih oznaka ..., a koji je vlasništvo firme Globtour iz Međugorja, a sve u skladu sa uputama Nurkić Damira kako bi u gradu Mariboru preuzeo Renault Laguna BH registarskih oznaka ... od Jocić Vladimira, a sa zadatkom da ga preveze na područje Kraljevine Švedske, pa su se on i Jocić Vladimir istovremeno uputili u pravcu Kraljevine Švedske, pri čemu je Jocić Vladimir koristio vozilo Peugeot 407 slovenačkih registarskih oznaka LJ-LA-524, te su tokom puta međusobno komunicirali telefonom, te je slijedeći upute Nurkić Damira Vladimir Jocić svojim vozilom vozio ispred Dajdžić Mirnesa kao takozvani čistač, a sve kako bi mogao Mirnesa obavještavati o svim dešavanjima na putu, pa su se dana 25.10.2015 godine ukrkali na trajekt koji sa područja Danske vozi do mjesta Helsinborg u Kraljevini Švedskoj, gdje su ih u krijumčarenju kokaina spriječili carinski službenici Kraljevine Švedske, koji su u Mirnesovom vozilu pronašli oko 4 kg opojne droge kokain, i kom prilikom su lišili slobode Dajdžić Mirnesa i Jocić Vladimira, pa je Dajdžić Mirnes nakon provedenog sudskog postupka pravomoćno osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 godine, a Jocić Vladimira nakon provedenog sudskog postupka pravomoćno osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 godina

Čime bi:

- Damir Nurkić počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 250. stav 3. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH;
- Savo Dragišić počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH

Na osnovu člana 74. KZ BiH, optuženom Damiru Nurkić vraćaju se privremeno oduzeti predmeti i to: Mobilni telefon Iphone 4, crne boje bez SIM kartice sa IMEI brojem: 012535008773914, mobilni telefon Iphone 4 crne boje IMEI 013056005281784 sa SIM karticom M:tel serijskog broja:... i Mobilni telefon Samsung S-6 crne boje bez SIM kartice IMEI 359521063725404/02 privremeno oduzeti prema potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-04/2-85/17 od 12.12.2017. godine.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH, optuženi se oslobađaju plaćanja troškova krivičnog postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

O b r a z l o ž e n j e

Tok postupka

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, optužnicom broj: T20 0 KTO 0011830 16 od 21.12.2018 godine, pod tačkom 1. iste optužilo je Damira Nurkića, Savu Dragišić da su počinili krivično djelo, Organizovani kriminal, iz člana 250., stav 2., i 3., KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom, Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195 stav 1. Istog zakona. Dalje, istom optužnicom pod tačkom 2. Tužilaštvo BiH je optužilo Dobricu Dragišić za počinjenje krivičnog djela Davanje lažnog iskaza iz člana 235., stav 3., KZ BiH.

Sudija za prethodno saslušanje je rješenjem broj S1 2 K 021575 18 Ko od 10.01.2019. godine potvrdio tačku 1. Optužnice Tužilaštva BiH broj T20 0 KTO 0011830 16 od 21.12.2018 godine te odbio tačku 2. iste optužnice.

Optuženi Damir Nurkić i Savo Dragišić su dana 13.05.2019 godine, pred sudijom za prethodno saslušanje izjasnili da nisu krivi za izvršenje krivičnog djela za koje se optužnicom terete, nakon čega je spis upućen sudećem vijeću, radi zakazivanja glavnog pretresa. Glavni pretres je počeo dana 28.05.2019 godine.

Provedeni dokazi Tužilaštva BiH i odbrane optuženog

Tužilaštvo BiH

U toku dokaznog postupka na prijedlog optužbe saslušani su svjedoci Tužilaštva BiH, i to: Mirnes Dajdžić, Zijad Dajdžić, Milana Mikić, Amir Imamović, Nermin Bandić, Nemanja Janković, Nedeljko Šušljik, Miljan Miljanić, Milenko Kulić, Goran Tomić, Zvezdana Skeledžić, Anders Svensson i stručno lice Irhad Kos.

Kao dokaz Tužilaštva, provedena je i u sudski spis uložena sljedeća materijalna dokumentacija: Zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Milana Mikić broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 22.06.2016. godine – **DT 1**, Zapisnik o saslušanju svjedoka Zijad Dajdžić, Državna agencije za istrage i zaštitu BiH broj: 16-17/1-15/16 od 04.02.2016. godine – **DT 2**; E-mail naslovljen „Zaplena kokaina u Švedskoj“ od 09.11.2015. godine označeno kao BEL-180-2015 -Jasna Brezovac i Upit švedske carine Nordic Liaison Office za provjeru lica Dajdžić Mirnes, Jocić Vladimir i Nurkić Damir od 05.11.2015. godine - **DT 3**; Dopis - Operativne informacije, Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona/Upava policije, broj: 08-05/3-7-04.7-3-4596/15 od 18.08.2015. godine sa prilogom: Izvod iz kaznene evidencije na ime Mirnes Dajdžić, Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona/Odjeljenje kriminalističke policije broj: 08-05/4-1-04.7-3-5-10288/15-OA od 12.11.2015. godine; Izvod iz operativne evidencije na ime Mirnes Dajdžić, Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, Policijska uprava Lukavac broj: 08-05/7-1-04.7-3-/15 od 11.11.2015. godine; Izvod iz operativne evidencije na ime Damir Nurkić, Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, Policijska uprava Lukavac broj:08-05/7-1-04.7-3-/15 od 11.11.2015. godine; Kriminalističko-obavještajni presjek saznanja za lica Nurkić Damir zv. „Nurka“ i Dajdžić Mirnes zv. „Mini“, Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, broj: 08-05/3-7-176-01/15 od 13.01.2015. godine -**DT 4**; Izvod iz kaznene evidencije na ime Savo Dragišić, Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike srpske- Policijska uprava Gradiška- Odjeljenje kriminalističke policije broj: 20-02-234.1-259/18 od 13.11.2018. godine - **DT 5**; E-mail NCB Interpol Sarajevo broj: 20-04/1-14-9-E-OK-2123-3/18-18 od 06.06. 2018. godine za lice Nurkić Damir; -**DT 6**; Dopis Državna agencija za istrage i zaštitu BiH o dostavljanju Izvještaja o počinjenom krivičnom djelu Nurkić Damir i dr., broj: I-16-04/2-04-1-89-50/16 od 19.01.2017. godine sa prilogom: Izvještaj o počinjenom krivičnom djelu, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: I-16-04/2-04-1-89-50/16-KU-2/17 od 16.01.2017. godine -**DT 7**; Obavijest Granična policija BiH o provjeri prelaska državne granice za lice Dajdžić Mirnes broj: I-17-05-2-21/16-289 od 27.01.2016.godine sa prilogom: Granična provjera Granične policije BiH nad licem Dajdžić Mirnes od 27.01.2016 godine, a za period od 25.05.2015. do 25.11.2015. godine - **DT 8**; Provjera prelaska državne granice Granična policija BiH, broj: I-17-05-2-128/16-24 od 15.04.2016. godine; Granične provjere Granična policija BiH nad licem Dragišić Savo za period od 01.01.2015. do 31.10.2015. godine; Granične provjere Granična policija BiH nad licem Dajdžić Mirnes za period od 01.01.2015. do 31.10.2015. godine; Granične provjere Granična policija BiH nad licem Nurkić Damir za period od 01.01.2015. do 31.10.2015. godine; Granične provjere Granična policija BiH za vozilo registarskih oznaka ... za dan 21.01.2015. godine; Granične provjere Granična policija BiH za vozilo registarskih oznaka ... za dan 20.10.2015. godine; Granične provjere Granična policija BiH za vozilo registarskih oznaka ... za dan 06.04.2015. godine; Granične provjere Granična policija BiH za vozilo registarskih oznaka ... za dan 30.09.2015. godine; Granične provjere Granična policija BiH za vozilo registarskih oznaka ... za dan 18.08.2015. godine; Granične provjere Granična policija BiH za vozilo registarskih oznaka ... za dan 26.08.2015. godine - **DT 9**; Dopis Ministarstva unutrašnjih

poslova Republike Hrvatske o dostavljanju podataka za Mrinesa Dajdžića i dr., broj: 511-01-73/8-140/108-16 od 19.04.2016. godine -**DT 10**; Dopis Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: I-16-04/2-04-1-89-44/16 od 01.09. 2016.godine; Dopis Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona Uprava policije Tuzla broj: I-08-05/3-7-04.3-496/16 od 22.08.2016.godine; depeša Policijska stanica Lukavac broj: 08-05/7-1-3350 od 06.11.2016. godine; depeša Policijska stanica Lukavac broj: 08-05/7-1-3451 od 18.11.2016. godine; Zapisnik Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona Policijska uprava Lukavac o saslušanju svjedoka Dajdžić Mirnesa broj: 08-05/7-1 /15 od 06.11.2015. godine - **DT 11**; Izvještaj Državna agencija za istrage i zaštitu BiH o postupanju po naredbi Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTO 0011830 16 od 15.12.2017 godine, broj: I-16-04/2-04-1-89-73/16 od 20.12.2017. godine - **DT 12**; Prijedlog Državna agencija za istrage i zaštitu BiH za lišenje slobode i pribavljanje naredbe Suda BiH za vršenje pretresa lica, stambenih i drugih objekata i oduzimanje predmeta broj: I-16-04/2-04-1-89-52/16 od 15.02.2017. godine -**DT 13** Akt Ministarstva pravde o dostavljanju zamolnice Tužilaštva u Malmeu u vezi Mirnesa Dajdžića i Vladimira Jocića broj: 08-14-5-731/16 od 27.01.2016. godine prevedenog sa švedskog jezika na jedan od B/H/S jezika - **DT 14**; Dopis Tužilaštva BiH o dostavljanju zamolnice za pružanje međunarodne pravne pomoći saslušanje svjedoka Dajdžić Mirnesa broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 02.03.2016. godine; Zamolnica Tužilaštva BiH za pravnu pomoć saslušanje svjedoka Dajdžić Mirnesa broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 02.03.2016. godine; Zamolnica na švedskom jeziku broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 02.03.2016. godine, sa dostavnicom - **DT 15**; Akt Tužilaštva BiH o dostavljanju Zamolnice koja se odnosi na pružanje međunarodne pravne pomoći saslušanjem osumnjičenog Dragišić Save broj:T20 0 KTO 0011830 16 od 30.06.2017.godine; Zamolnica Tužilaštva BiH za pravnu pomoć ispitivanje osumnjičenog Dragišić Save broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 28.06.2017. godine;Zamolnica Tužilaštva BiH za pravnu pomoć ispitivanje osumnjičenog Dragišić Save na njemačkom jeziku broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 28.06.2017. godine, sa dostavnicom **DT 16**; Akt Ministarstva pravde BiH o dostavljanju zamolnice za pružanje međunarodne pravne pomoći za lice Dragišić Savo broj: 08-14-5-6543/16 od 27.01.2017. godine (original, u opt. pod red. br 43)- **DT 17**; Izvještaj BK Republike Austrije Savezno ministarstvo unutrašnjih poslova Savezna kriminalistička služba o provedenoj istrazi - Zahtjev za provođenje istrage broj: 3203507/1-II/BK/6.2.1/C91 od 27.06.2016. godine na *njemačkom jeziku* **DT 18**; Izvještaj BK Republike Austrije Savezno ministarstvo unutrašnjih poslova Savezna kriminalistička služba o provedenoj istrazi - Zahtjev za provođenje istrage broj: 3203507/1-II/BK/6.2.1/C91 od 27.06.2016. godine –*Prevod na jedan od B/H/S jezika* - **DT 19**; Akt Tužilaštva BiH o dostavljanju Zamolnice koja se odnosi na pružanje međunarodne pravne pomoći saslušanjem osumnjičenog Dragišić Save broj: T20 0 KTO 0011830 16 od 18.01.2017.godine; Zamolnica Tužilaštva BiH za pravnu pomoć ispitivanje osumnjičenog Dragišić Save broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 17.01.2017. godine, sa dostavnicom - **DT 20**; Akt Ministarstva pravde BiH o dostavljanju zamolnice Tužilaštva u Malmeu broj: 08-14-5-731/16 od 27.01.2016. godine; Zamolnica na jednom od B/H/S jezika broj: AM-145446-15 od 15.12.2015. godine; Dopis Tužilaštva BiH o dostavljanju Zamolnice za pružanje međunarodne pravne pomoći saslušanje svjedoka Dajdžić Mirnesa broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 02.03.2016. godine; Zamolnica Tužilaštva BiH za pravnu pomoć-saslušanje svjedoka Dajdžić Mirnesa broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 02.03.2016. godine; Zamolnica na švedskom jeziku broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 02.03.2016. godine - **DT 21**; Izvještaj

Carinskog odjela Granica/Agencija za provedbu zakona Carinski kriminal –carinskog inspektora Andersa Svenssona u vezi Legalne pravne pomoći iz BiH broj: TMJ 3450-2276-15 od 08.06.2016. godine (2x, prevod na jedan od BHS jezika) sa prilogom: Zapisnik Carinske Uprave sa preliminarne istrage, Glavni zapisnik TMJ 3450 – 2276 – 15 AM – 145446 – 15; Protokol istrage Carinske uprave- **Prilog A** TMJ broj (broj carinskog predmeta): 3450-2276-15 AM-145446 – 15; Protokol istrage Carinske uprave- **Prilog B** TMJ broj (broj carinskog predmeta): 3450-2276-15 AM-145446 – 15; Protokol istrage Carinske uprave Dodatni protokol TMJ broj (broj carinskog predmeta): 3450-2276-15 AM-145446 – 15 -**DT 22**; Akt Ministarstva pravde o dostavljanju akta Tužilaštva u Malmo-u broj: 08-14-5-2945/16 od 28.06.2016. godine; Akt Tužilaštva u Malmo-u na švedskom jeziku broj: 3450-2276-15 od 08.06.2016. godine (**DT 23**) sa propratnom dokumentacijom od 545 stranica i to: Tullverket –forundersokningsprotokoll Huvudprotokol TMJ: 3450-2276-15 AM-145446-15 (**DT 23.1**); Tullverket-Seizure of 4 kg Cocaine in Helsingborg Swden 25 of October 2015. TMJ:3450-2276-15 AM-145446-15 sa nastavkom označeno kao 1B (**DT 23.2**); Bilaga:A:Tullverket Forundersokningsprotokoll TMJ: 3450-2276-15 AM -145446-15 (**DT 23.3**); Bilaga: B- Tullverket Forundersokningsprotokol II TMJ:3450-2276-15 AM-145446-15 (**DT 23.4**) (original, u opt. pod red br. 49); Dokument Hovratten Over Skane och Blakinge Avdelning 3. Rotel 32 –DOM 21.07.2016. Malmo Mal nr: B-1480-16; Dokument Helsingborgs Tingsratt Avdelning 2-DOM 19.05.2016. moddeland i Helsingborg Mal nr: B 5915-15; Dokument Helsingborgs Tingstratt Avdelning 2- Avrakningsunderlang 19.05.2016. Helsingborg Mal nr: B 5915-15 za lice **Dajdžić Mirnes**; Dokument Helsingborgs Tingstratt Avdelning 2- Avrakningsunderlang 19.05.2016. Helsingborg Mal nr: B 5915-15 za lice **Jocić Vladimir**, Dokument Aklagarmyndigheten Aklagaromrade Syd Internationella aklagarkammaren Malmo Kammaraklagere Peter Stahl od 26.04.2016. Arende: AM-145446-15; Dokument Sveriges Domstolar; Dokument Hovratten Over Skane Och Blekinge Advelning 3 Rotel 32-Avrakningsunderlang Aktbilaga Mal nr B 140-16 na ime Jocić Vladimir (*svi dokumenti na stranom jeziku*) - **DT 24**; Zahtjev za tužbu Tužilaštvo oblast Jug Međunarodna komora za Tužilaštvo Malmo od 26.04.2016. na jednom od B/H/S jezika; Presuda prvostepenog suda Helsingborg Odjel 2 od 19.05.2016. godine objava u Helsingborg, predmet br. B 5915-15 na ime Mirnes Dajdžić; Osnova obračuna Helsingborg prvostepenog suda Odjel 2 od 19.05.2016. godine, predmet br: 5915-15 na ime Dajdžić Mirnes; Presuda Drugostepenog suda za regiju Skane i Bleinge Odjel 3, Rotel 32 od 21.07.2016. Malmo Predmet br. B 1480-16 na ime Vladimir Jocić; Presuda prvostepenog suda Helsingborg Odjel 2 od 19.05.2016. objava u Helsingborg Predmet br. B 5915-15 na ime Vladimir Jocić; Osnova obračuna Helsingborg prvostepenog suda Odjel 2 od 19.05.2016. Helsingborg Predmet br: 5915-15; Osnova obračuna Helsingborg prvostepenog suda Odjel 3 Rotel 32 od Predmet br: 1480-16; Dokument Švedski sudovi upute za žalbu-presuda u krivičnim predmetima; Upute za žalbu drugostepenog suda za Skane I Blekinge (Dodatak B) *svi dokumenti na jednom od B/H/S jezika*; **DT 25**; Akt Tužilaštva BiH o dostavljanju Dopune zamolnice za saslušanje svjedoka Svensson Andersa broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 16.05. 2018. godine; Dopuna zamolnice Tužilaštva BiH za međunarodnu pravnu pomoć radi saslušanja svjedoka Svensson Anders (carinski inspektor) broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 16.05.2018. godine sa prevodom Dopune zamolnice Tužilaštva BiH za međunarodnu pravnu pomoć radi saslušanja svjedoka Svensson Anders (carinski inspektor) na švedskom jeziku broj: T 20 0 KTO 11830 16 od 16.05.2018. godine - **DT 26**; Akt

Ministarstva pravde BiH o dostavljanju zamolnice za pružanje međunarodne pravne pomoći broj: 08-14-5-6543/16 od 11.09.2018. godine; Akt Ministarstva vanjskih poslova BiH u vezi međunarodne pravne pomoći, saslušanje svjedoka Dragišić Savo i dr., broj: MFA-BA-RPZ broj: 08/3-32-14-4-18429-1/18 od 15.08.2018. godine; Akt Government Offices of Swden od 24.jula 2018. godine broj: JuBC2018/00454/BIRS na engleskom jeziku; fco Akt Tullverket Swedish Customs Law Enforcement broj: 3450-22776-15 od 26.06.2018. godine; fco Dokument na stranom jeziku Tullverket Forhor TMJ:3450-2276-15 od 21.06.2018. godine; fco Dokument na stranom jeziku Tullverket Forhor TMJ:3450-2276-15 od 20.06.2018. godine – **DT 27**; Prevod Zamolnice za pravnu pomoć u krivičnoj stvari Ureda Vlade Švedske, Ministarstva pravde Švedske broj JuBc2018/00454/BIRS od 24.07.2018. godine; Dokument Carinske službe Švedska carina Referent Anders Svensson Predmet br. 3450-2276-15 ode 26.06.2018. godine; Dokument Carinske službe sa saslušanja Anders Svensson od 21.06.2018. godine broj: 3450-2276-15; Dokument Carinske službe sa saslušanja Dajdžić Mirnesa od 20.06.2018. godine broj: 3450-2276-15; **DT 28**; Dopis Tužilaštva iBiH kojim se dostavlja Dopuna zamolbe za pružanje međunarodne pravne pomoći radi saslušanja svjedoka Dajdžić Mirnesa broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 24.05.2018. godine; Dopuna zamolnice Tužilaštva BiH za međunarodnu pravnu pomoć radi saslušanja svjedoka Dajdžić Mirnesa za Tužilaštvo u Malmeu broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 24.05.2018. godine, sa dostavnicom sa prevodom Dopune zamolnice Tužilaštva BiH za međunarodnu pravnu pomoć radi saslušanja svjedoka Dajdžić Mirnesa za Tužilaštvo u Malmeu na švedskom jeziku broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 24.05.2018. godine- **DT 29**; Zahtjev Tužilaštva BiH za vršenje provjera i dostavljanje informacija broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 04.06.2018. godine (original, u opt. pod red. br. 56)- **DT 30**; Akt Ministarstva pravde BiH br. 22-50-1/16 od 12.01.2016 godine o dostavljanu zamolnice Glavnog tužitelja iz Malmo-a; Zamolnica Glavnog tužitelja iz Malmoa JuBC2016/00007 od 11.01.2016. godine na švedskom jeziku sa prevodom na jedan od B/H/S jezika (original, u opt. pod red br. 39) -**DT 31**; Obavijest BH Telecom operatera broj: 03.3-9.1-191-1/16 Z.S. od 01.02. 2016. godine; (original, u opt. pod red. br 60)- **DT 32**; Akt HT Eroneta o dostavljanju podataka broj: D-04/4-3443/14-2170 od 02.02.2016. godine; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 27.01.2016. godine za izvršenje naredbe Suda BiH za listinge telekomunikacija; Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 20669 16 Krn od 26.01.2016. godine; Specifikacija poziva HT Eronet za broj: +387 63555100 za period od 25.05.2015. do 25.11.2015. godine; Korištenje uređaja HT Eronet MSISDN: 38763555100 u vremenu 01.02.2016. godine; Korištenje uređaja HT Eronet IMEI: 35989400434789 od 01.02.2016.godine;Specifikacija poziva HT Eroneta za broj: 387638 69173 u periodu od 25.05.2015. do 25.11.2015. godine; (original, u opt. pod red br. 61)- **DT 33**; Propratni akt MUP-a RS-e Banja Luka SJB Gradiška o dostavljanju tražene dokumentacije broj: 10-1/02-230.1-2/16 od 15.03.2016. godine; Potvrda MUP-a RS-e Banja Luka SJB Gradiška o privremenom oduzimanju predmeta od **Dobrice Dragišić** broj: 101/02-30/16 od 10.03.2016. godine-2x; Rješenje MUP-a RS-e Banja Luka, SJB Gradiška kojim se odjavljuje iz evidencije registrovanih vozila M1-putnički automobil Renault, reg.ozn. ... vl. Dobrice Dragišić broj: 10-1/06-220-3641/15 od 21.12.2015. godine; Jedan papirić sa kockicama sa oznakom“Farmofit” na kojem je ručno ispisan tekst sa podacima Dajdžić Mirnes 17.11.1981. godine ; Saobraćajna dozvola broj: ... na ime Dragišić Dobrica za vozilo putnički automobil „Renault“ G –Laguna, sive boje, reg.ozn. ...; Jedan ključ sive boje na kojem piše „Laguna“; (original, u opt. pod red br. 62)- **DT 34**; Sedmični izvještaj

Državne agencije za istrage i zaštitu o provođenju posebnih istražnih radnji broj: I-16-04/2-04-1-89-14/16 od 25.04.2016. godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu-Kriminalističko-istražni odjel sačinjena na okolnosti preslušavanja obavljenih telefonskih razgovora i pregleda sadržaja SMS poruka broj: 16-04/2-300/16 od 25.04.2016. godine - **DT 35**; Akt Državne agencije za istrage i zaštitu broj: I-16-04/2-04-1-89-17/16 od 04.05.2016. godine o dostavljanju službenih zabilješki; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu na okolnosti preslušavanja obavljenih telefonskih razgovora broj: 16-04/2-307/16 od 29.04.2016. godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu na okolnosti preslušavanja obavljenih telefonskih razgovora broj: 16-04/2-312/16 od 04.05.2016. godine - **DT 36**; Akt Državne agencije za istrage i zaštitu o dostavljanju tjednog izvještaja o sprovođenju posebnih istražnih radnji, broj: I-16-04/2-04-1-89-20/16 od 09.05.2016. godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu na okolnosti preslušavanja obavljenih telefonskih razgovora broj: 16-04/2-320/16 od 05.05.2016. godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu na okolnosti preslušavanja obavljenih telefonskih razgovora broj: 16-04/2-325/16 od 06.05.2016. godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu na okolnosti preslušavanja obavljenih telefonskih razgovora broj: 16-04/2-323/16 od 06.05.2016. godine - **DT 37**; Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu o realizaciji posebnih istražnih radnji i prijedlog za njihovo produženje broj: I-16-04/2-04-1-89-21/16 od 10.05.2016. godine - **DT 38**; Akt Državne agencije za istrage i zaštitu o dostavljanju sedmičnog izvještaja o provođenju posebnih istražnih radnji broj: I-16-04/2-04-1-89-24/16 od 18.05.2016. godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu na okolnosti preslušavanja obavljenih telefonskih razgovora broj: 16-04/2-328/16 od 10.05.2016. godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu na okolnosti preslušavanja obavljenih telefonskih razgovora broj: 16-04/2-347/16 od 17.05.2016. godine -**DT 39**; Akt Državne agencije za istrage i zaštitu o dostavljanju tjednog izvještaja o sprovođenju posebnih istražnih radnji broj: I-16-04/2-04-1-89-25/16 od 24.05.2016. godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu-Kriminalističko-istražni odjel sačinjena na okolnosti preslušavanja obavljenih telefonskih razgovora i pregleda sadržaja SMS poruka broj: 16-04/2-354/16 od 20.05.2016. godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu-Kriminalističko-istražni odjel sačinjena na okolnosti preslušavanja obavljenih telefonskih razgovora i pregleda sadržaja SMS poruka broj: 16-04/2-360/16 od 23.05.2016. godine -**DT 40**; Dopis M:tel operatera o dostavljanju podataka broj: 1-01-CT-1012-2/16 od 01.07.2016. godine; Akt M.Tel operatera o dostavljanju listing odlazno-dolaznih poziva i SMS-ova broj: 01-01-CT-1012-2/16 od 01.07. 2016. godine; Jedan DVD u bijeloj maloj kovrti - **DT 41**; Prorpatni akt Državne agencije za istrage i zaštitu o dostavljanju Službene zabilješke broj: I-16-04/2-04-1-89-39/16 od 12.07.2016.godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-04/2-513/16 od 12.07.2016. godine -**DT 42**; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu na okolnosti preslušavanja obavljenih telefonskih razgovora broj: 16-04/2-619/17 od 14.07.2016. godine - **DT 43**; Akt Državne agencije za istrage i zaštitu o dostavljanju Izvještaja o realizaciji posebnih istražnih radnji broj: I-16-04/2-04-1-89-41/16 od 19.07.2016. godine; Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu o sprovođenju posebnih istražnih radnji broj: 16-04/2-419/16 od 18.07.2016. godine - **DT 44**; Akt Državne agencije za istrage i zaštitu o dostavljanju Izvještaja i DVD-ova broj: I-16-10/4-04-1-89-64/16 od 16.10.2017. godine; Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu u vezi izvršenja posebne

istražne radnje broj: I-16-10/4-04-1-89-64/16 od 16.10.2017. godine; Jedna bijela koverta u kojoj se nalazi tri (3) DVD-a - **DT 45**; Akt Državne agencije za istrage i zaštitu o dostavljanju Izvještaja i DVD-ova broj: I-16-10/4-04-1-89-45/16 od 08.11.2017. godine; Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu u vezi izvršenja posebne istražne radnje broj: I-16-10/4-04-1-89-45/16 od 08.11.2016. godine; Jedna bijela koverta u kojoj se nalazi jedan (1) DVD-a - **DT 46**; E-mail poslan Tužilaštvu BiH od strane Olivere Milenković dana 18.01.2017. godine (orginal); Izvještaj B.M.I Republike Austrije -Beč o prebivalištu osobe Dragišić Save broj: GZ 3 159.567/1-II/BK/31O20 od 18.01.2017. godine - **DT 47**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 30.11.2017. godine za izvršenje naredbe Suda BiH, sa dostavnicom - **DT 48**; Akt Državne agencije za istrage i zaštitu broj: I-16-04/2-04-1-89-73/16 od 20.12.2017. godine o dostavljanju Izvještaja o izvršenoj analizi; Dijagram toka događaja krijumčarenja kokaina iz Slovenije u Švedsku; Sema ostvarenih komunikacija između Mirnesa Dajdžića i Damira Nurkića i shema osvarenih telefonskih komunikacija između Mirnesa Dajdžića i Vladimira Jocića; - **DT 49**; Akt Državne agencije za istrage i zaštitu broj: I-16-04/2-04-1-89-76/16 od 05.02.2018. godine o dostavljanju Izvještaja; Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu o postupanju po naredbama Suda BiH kojima je naloženo provođenje posebnih istražnih radnji protiv osumnjičenih lica broj: 16-04/2-101/18 od 05.02.2018. godine - **DT 50**; Akt Državne agencije za istrage i zaštitu broj: I-16-04/2-04-1-89-78/16 od 27.02.2018. godine o dostavljanju Izvještaja; Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu BiH o postupanju broj: 16-04/2-212/18 od 27.02.2018. godine - **DT 51**; Izvještaj o vještačenju dokaznog materijala za Dajdžić Zijada, Državna agencija za istrage i zaštitu-Sektor za operativnu podršku-Odsjek za operativno-tehnički nadzor i informatičku podršku broj: I-16-10/2-04-1-89-27/16 od 07.06.2016. godine (orginal, u optužnici pod br 57) sa priložima: Jedna bijela koverta označena Pozicija br. 1. –Nosač SIM kartice i ceduljice sa telefonskim brojevima; Jedna smeđa koverta označena Pozicija br. 3.-nosač SIM kartice BH Telecoma i certifikat i brzi priručnik BH Telecom MF190 USB Modem; Jedna bijela koverta označena Pozicija br. 4-memorijska kartica 512 mb; Jedna smeđa koverta označena Pozicija br.5 –SIM kartice 7 komada (2x Bh telecom Ultra, 2x Haloo, 2x Roshan, 1x Etisalat) i papirić sa brojem „Nurka“; Jedan DVD/CD označen na ime Dajdžić Zijad sa rezultatima vještačenja (SIPA br. I-16-10/2-04-1-89/16; Naredba TBiH br T20 0 KT POM 0011610 16 od 06.05.2016 godine) - **DT 52**; Akt Državne agencija za istrage i zaštitu BiH o dostavljanju Izvještaja o vještačenju dokaznog materijala broj: I-16-10/2-04-1-89-74/16 od 21.12.2017. godine; Izvještaj Državne agencija za istrage i zaštitu BiH - Sektor za operativnu podršku– Odsjek za operativno tehnički nadzor i informatičku podršku o vještačenju dokaznog materijala mobilnih telefona privremeno oduzetih od Nurkić Damira broj: I-16-10/2-04-1-89-74/16 od 21.12.2017. godine i dva CD-a **DT 53**; Prilozi dostavljeni uz DT 53 - Mobilni telefon Iphone 4, crne boje bez sim kartice sa IMEI brojem: 012535008773914, mobilni telefon Iphone 4 crne boje IMEI 013056005281784 sa SIM karticom M:tel SN:... i mobilni telefon Samsung S-6 crne boje bez sim kartice IMEI 359521063725404/02 - **DT 54**; Naredba Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 2 K 20669 16 Krn od 26.01.2016. godine operateru JP Hrvatske Telekomunikacije d.d. Mostar (2x); Naredba Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 2 K 20669 16 Krn od 26.01.2016. godine operateru telekomunikacija “BH Telecom” Sarajevo (2x) (kopije vjerne orginalu, u optužnici pod red br 91) - **DT 55**; Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 020669 16 Krn 2 od 26.01.2016. godine - **DT 56**; Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu o dobrovoljnoj predaji

predmeta lica Dajdžić Zijada broj: 16-17/1-18/16 od 04.02.2016. godine sa prilogom: Četiri komada pisama sa bijelim kovertama adresiranih na ime Dajdžić Zijad, sa datumima na kovertama: 10.12.2015., januar 2016 (nije vidljiv dan), 07.01.2016. i 14.01.2016. godine - **DT 57**; Propratni akt Državne agencije za istrage i zaštitu o dostavljanju Izvještaja o postupanju po Naredbi Suda BiH, broj: I-16-17-04-1-89-5/16 od 04.02.2016. godine (orginal) ; Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu BiH o realizaciji Naredbe za pretresanje stana, ostalih prostorija i pokretnih stvari broj: I-16-17-04-1-89/16 od 04.02.2016. godine (orginal); Naredba Suda BiH za pretres objekata, pokretnih stvari i vozila koje koristi Dajdžić Mirnes broj: S1 2 K 020669 16 Krn 2 od 26.01.2016. godine (fco); Naredba Tužilaštva BiH za izvršenje naredbe Suda BiH broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 27.01.2016. godine (fco); Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RK Tuzla, o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari vlasništvo Dajdžić Mirnesa, kojeg koristi Dajdžić Zijad, broj: 16-17/1-11/16 od 03.02.2016. godine (fco); Zapisnik Državne agencija za istrage i zaštitu BiH RK Tuzla, o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari kuće vlasništvo Dajdžić Zijada, koju koristi Dajdžić Mirnes broj: 16-17/1-12/16 od 03.02.2016. godine (fco); Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RK Tuzla o pretresanju osobe Dajdžić Zijada broj: 16-17/1-10/16 od 03.02.2016. godine (fco); Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RK Tuzla o pretresanju osobe Dajdžić Refija broj: 16-17/1-9/16 od 03.02.2016. godine (fco); Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RK Tuzla o privremenom oduzimanju predmeta od lica Dajdžić Zijada broj: 16-17/1-13/16 od 03.02.2016. godine (fco); Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RK Tuzla o privremenom oduzimanju predmeta od lica Dajdžić Zijada broj: 16-17/1-16/16 od 03.02.2016. godine (fco); Spisak Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RK Tuzla oduzetih predmeta broj: I-16-17-04-1-89/16 od 03.02.2016. godine (orginal) (u optužnici pod red br 94) - **DT 58**; Propratni akt Državne agencije za istrage i zaštitu BiH o preduzetim mjerama i radnjama po Naredbi Tužilaštva BiH broj: I-16-17-04-1-89-7/16 od 10.02.2016. godine; Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu RK Tuzla o preduzetim mjerama i radnjama po naredbi Tužilaštva BiH broj: I-16-17-04-1-89-7/16 od 10.02.2016. godine; Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu RK Tuzla o realizaciji Naredbe za pretresanje stana, ostalih prostorija i pokretnih stvari i privremeno oduzimanje predmeta broj: I-16-17-04-1-89-7/16 od 04.02.2016. godine-2x; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RK Tuzla povodom obavljenih konsultacija broj: 16-17/1-75/16 od 04.02.2016. godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RK Tuzla povodom obavljenih konsultacija broj: 16-17/1-76/16 od 04.02.2016. godine; Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RK Tuzla povodom izvršenih provjera za relaciju kretanja autobusa, broj: 16-17/1-100/16 od 09.02.2016. godine - **DT 59**; Akt Suda BiH broj: S1 2 K 020669 16 Krn od 11.02.2016. godine o dostavljanju Izvještaja o realizaciji naredbe Suda BiH (kopija vjerna orginalu); Akt Državne agencije za istrage i zaštitu BiH o dostavljanju Izvještaja o postupanju broj: I-16-17-04-1-89-6/16 od 04.02.2016. godine (fco); Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu BiH o realizaciji Naredbe za pretresanje stana i ostalih prostorija i pokretnih stvari i privremeno oduzimanje predmeta broj: I-16-17-04-1-89/16 od 04.02.2016. godine (original); Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 020669 16 Krn 2 od 26.01.2016. godine (kopija vjerna orginalu); Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu RK Tuzla o pretresanju stana Dajdžić Mirnesa, kojeg koristi Dajdžić Zijad broj: 16-17/1-11/16 od 03.02.2016. godine (orginal); Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu RK Tuzla o

pretresanju stana-kuće Dajdžić Zijada, kojeg koristi Dajdžić Mirnes broj: 16-17/1-12/16 od 03.02.2016. godine (orginal); Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu RK Tuzla o pretresanju osobe Dajdžić Zijad, broj: 16-17/1-10/16 od 03.02. 2016. godine (orginal); Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu RK Tuzla o pretresanju osobe Dajdžić Refija, broj: 16-17/1-9/16 od 03.02. 2016. godine (orginal); Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RU Tuzla o privremenom oduzimanju predmeta od lica Dajdžić Zijada broj: 16-17/1-13/16 od 03.02.2016. godine (orginal); Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RU Tuzla o privremenom oduzimanju predmeta od lica Dajdžić Zijada broj: 16-17/1-16/16 od 03.02.2016. godine (orginal); Spisak Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RK Tuzla oduzetih predmeta broj: I-16-17-04-1-89/16 od 03.02.2016. godine (2x – orginal i fco); Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RU Tuzla o privremenom oduzimanju predmeta od lica Dajdžić Zijada broj: 16-17/1-13/16 od 03.02.2016. godine (fco); Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu BiH RU Tuzla o privremenom oduzimanju predmeta od lica Dajdžić Zijada broj: 16-17/1-16/16 od 03.02.2016. godine (fco) - **DT 60**; Naredba Suda BiH broj S1 2 K 021575 16 Krn 2 od 17.05.2016. godine **DT 61**; Naredba Suda BiH broj S1 2 K 021575 16 Krn 3 od 17.06.2016. godine - **DT 62**; Naredba Suda BiH operateru telekomunikacija „Telecom Srpske“ a.d. Banja Luka, broj: S1 2 K 021575 16 Krn 4 od 28.06.2016. godine -2x; Naredba Suda BiH operateru telekomunikacija „JP Hrvatske telekomunikacije“ d.d. Mostar, broj: S1 2 K 021575 16 Krn 4 od 28.06.2016. godine -2x; Naredba Suda BiH operateru telekomunikacija „BH Telecom“ Sarajevo, broj: S1 2 K 021575 16 Krn 4 od 28.06.2016. godine -2x - **DT 63**; Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 021575 17 Krn 5 od 23.06.2017. godine (kopija vjerna orginalu, u optužnici pod red br 100) - **DT 64**; Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 021575 17 Krn 6 od 29.11.2017. godine - **DT 65**; Propratni akt Državne agencije za istrage i zaštitu BiH o dostavljanju Izvještaja o realizaciji naredbe za pretres broj: I-16-04/2-04-1-89-70/16 od 13.12.2017. godine (orginal); Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu BiH u vezi poduzetih aktivnosti po naredbi Suda BiH i naredbi Tužilaštva BiH, broj: I-16-04/2-04-1-89/17 od 13.12.2017. godine; (orginal) Naredba Suda BiH za pretres Nurkić Damira broj: S1 2 K 021575 17 Krn 6 od 29.11.2017. godine (fco); Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu BiH o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari za pmv Lexus XE2 reg.oznaka ... koje koristi Nurkić Damir broj: 16-04/2-111/17 od 12.12.2017. godine (orginal); Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu BiH o privremenom oduzimanju predmeta od lica Nurkić Damira broj:16-04/2-85/17 od 12.12.2017.godine (fco); Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu BiH o privremenom oduzimanju predmeta od lica Nurkić Damira broj:16-04/2-86/17 od 12.12.2017.godine (fco); Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu BiH o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari u stanu koje koristi Nurkić Damir broj: 16-04/2-112/17 od 12.12.2017. godine - **DT 66**; Dopis Suda BiH broj: S1 2 K 021575 16 Krn od 15.12.2017.godine o dostavljanju Izvještaja o izvršenom pretresu (kopija vjerna orginalu); Dopis Državne agencija za istrage i zaštitu BiH o dostavljanju Izvještaja o realizaciji naredbe za pretresanje broj:I-16-04/2-04-1-89-69/16 od 13.12.2017. godine (fco); Izvještaj Državne agencija za istrage i zaštitu BiH u vezi poduzetih aktivnosti po naredbi Suda BiH, broj: I-16-04/2-04-1-89/17 od 13.12.2017. godine (orginal); Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 021575 17 Krn 6 od 29.11.2017. godine (kopija vjerna orginalu); Zapisnik Državne agencija za istrage i zaštitu BiH o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari i pmv Lexus XE2, registarskih oznaka ... koje koristi Nurkić Damir, broj: 16-04/2-111/17 od 12.12.2017. godine; Potvrda Državne agencija za

istrage i zaštitu BiH o privremenom oduzimanju predmeta od lica Nurkić Damira broj: 16-04/2-85/17 od 12.12.2017. godine; Zapisnik Državne agencija za istrage i zaštitu BiH o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari koje koristi Damir Nurkić broj: 16-04/2-112/17 od 12.12.2017. godine; Zapisnik Jedinica policije za specijalnu podršku i OBL Jedinica za obezbjeđenje ličnosti i objekata Tuzla o prijemu vozila Lexus XE2, crne boje od 12.12.2017. godine - **DT 67**; Obavještenje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 15.12.2017. godine o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta - **DT 68**; Obavještenje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 15.12.2017. godine o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta, sa dostavnicom - **DT 69**; Zapisnik Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 18.12.2017. godine o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta i dokumentacije - **DT 70**; Prijedlog Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 20.01.2016. godine za izdavanje Naredbe za pretres prostorija i vozila i privremeno oduzimanje predmeta, sa dostavnicom - **DT 71**; Naredba Tužilaštva BiH , broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 20.01.2016. godine za dostavljanje informacija o prelascima granice za osumnjičena lica - **DT 72**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 20.01.2016. godine za dostavljanje informacija - **DT 73**; Dopis Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 25.01. 2016. godine - **DT 74**; Naredba Tužilaštva BiH za dostavljanje informacija u vezi bankovnih računa i kretanju stanja u FBiH za osumnjičene osobe broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 26.01.2016. godine - **DT 75**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 26.01.2016. godine za dostavljanje informacija u vezi dostave podataka koji imaju registriranu privrednu djelatnost na području FBiH - **DT 76**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 26.01.2016. godine za dostavljanje informacija o podacima o bankovnim računima u RS-u za osumnjičene osobe - **DT 77**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 26.01.2016. godine za dostavljanje informacija u vezi dostave podataka koji imaju registriranu privrednu djelatnost na području RS - **DT 78**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 27.01.2016. godine za izvršenje naredbe Suda BiH - **DT 79**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 27.01.2016. godine za izvršenje naredbe Suda BiH za listing telekomunikacija (2x) - **DT 80**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTPOM 0011610 16 od 03.03.2016. godine za izuzimanje dokumentacije - **DT 81**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 15.04.2016. godine za izvršenje naredbe Suda BiH (orginal) sa prilogom: dostavnica, Naredba Suda BiH br. S1 2K 021575 16Krn od 15.04.2016 godine -- **DT 82**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 18.05.2016. godine za izvršenje naredbe Suda BiH, sa dostavnicom - **DT 83**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 20.06.2016. godine za izvršenje naredbe Suda BiH, sa dostavnicom - **DT 84**; Prijedlog Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 24.06.2016. godine za izdavanje Naredbe operaterima telekomunikacija, sa dostavnicom - **DT 85**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 26.06.2017. godine za izvršenje naredbe Suda BiH, sa dostavnicom - **DT 86**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 28.06.2016. godine za izvršenje naredbe Suda BiH za listinge telekomunikacija - **DT 87**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 29.06.2016. godine za angažiranje stalnog sudskog tumača za njemački jezik, sa dostavnicom (2X) - **DT 88**; Dopuna naredbe Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 12.07.2016. godine za izvršenje naredbe Suda BiH za listinge telekomunikacija-- **DT 89**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od

12.07.2016. godine za dostavljanje informacija - **DT 90**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTO 0011830 16 od 12.07.2016. godine za angažiranje stalnog sudskog tumača za švedski, slovenački i njemački jezik, sa dostavnicom – **DT 91**; Naredba Tužilaštva BiH za angažiranje stalnog sudskog tumača za njemački jezik broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 17.01.2017. godine, sa dostavnicom– **DT 91.1**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 15.12.2017. godine za angažiranje stalnog sudskog tumača za njemački jezik– **DT 92**; Zahtjev Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 27.11.2017. godine za izdavanje Naredbe za pretres stana i drugih prostorija, vozila i privremeno oduzimanje predmeta, sa dostavnicom– **DT 93**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 18.12.2017. godine za vještačenje mobilnih telefona i SIM kartica, sa dostavnicom – **DT 94**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTO 0011830 16 od 02.02.2018. godine za sačinjavanje zbirnog izvještaja o provođenju posebnih istražnih radnji, sa dostavnicom– **DT 95**; Dodatna naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 22.02.2018. godine za sačinjavanje zbirnog izvještaja o provođenju posebnih istražnih radnji u skladu sa nalogom Suda BiH, sa dostavnicom– **DT 96**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 16.04.2018. godine za saslušanje svjedoka Dajdžić Refije i Dajdžić Zijada, sa dostavnicom – **DT 97**; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 24.05.2018. godine za angažovanje stalnog sudskog tumača za švedski jezik Edine Gafić; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 28.06.2018. godine za angažiranje stalnog sudskog tumača za švedski jezik Edine Gafić; Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 24.09.2018. godine za angažiranje stalnog sudskog tumača za švedski jezik (2x); Akt Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 08.11.2018. godine kojim se traži izvod iz kaznene evidencije za dva lica; Rješenje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 00 11830 16 od 06.05.2016. godine o naknadi troškova prevodilačkoj agenciji “Barbados” Sarajevo, sa prilogom: račun Barbados br. 16-04-9218 od 17.01.2018 godine; Rješenje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 11.07.2016. godine stalnom sudskom tumaču za njemački jezik Šatara Salihu; Troškovnik stalnog sudskog tumača za njemački jezik Šatara Salihha broj: 0722-DP/16 od 30.06.2016. godine; Rješenje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 00 11830 16 od 09.09.2016. godine o naknadi troškova prevodilačkoj agenciji “Barbados” Sarajevo; Troškovnik prevodilačke agencija “Barbados” Sarajevo broj: 16-07-10291 od 17.01.2018. godine; Troškovnik prevodilačke agencija “Barbados” Sarajevo broj: 16-12-12384 od 12.12.2016. godine; Troškovnik prevodilačke agencija “Barbados” Sarajevo broj: 16-12-12384 od 16.12.2016. godine; Dopis Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 13.12.2016. godine; Dopis Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 19.12.2016. godine, sa dostavnicom; Dopis Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 16.01.2017. godine, sa dostavnicom; Troškovnik stalnog sudskog tumača za njemački jezik Šatara Salihha broj: 0806-DP/17 od 17.01.2017.godine; Zamolnica Tužilaštva BiH prevedena na njemački jezik broj: T 20 0 KTO 0011830 1 od 17.01.2017. godine; Rješenje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 17.01.2017. godine stalnom sudskom tumaču za njemački jezik Šatara Salihu na ime troškova pisanog prevođenja dokumenta, Troškovnik stalnog sudskog tumača za njemački jezik Šatara Salihha broj: 0806-DP/17 od 17.01.2017. godine i dopis tumača Šatara Salihha od 23.03.2017 godine; Rješenje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 00 11830 16 od 25.09.2017. godine o naknadi troškova prevodilačkoj agenciji Barbados; Troškovnik stalnog sudskog vještaka za njemački jezik Šatara Salihha broj: 0888-DP/17 od 18.12.2017. godine; Rješenje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 00 11830 16 od

19.12.2017. godine o naknadi troškova sudskom tumaču za njemački jezik Šatara Salihu; Rješenje Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTO 0011830 16 od 04.06.2018. godine o naknadi troškova sudskom tumaču za švedski jezik Edina Gafić; Rješenje Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTO 0011830 16 od 05.06.2018. godine o naknadi troškova sudskom tumaču za švedski jezik Edina Gafić; Rješenje Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTO 0011830 16 od 28.09.2018. godine o naknadi troškova sudskom tumaču za švedski jezik Edina Gafić; Rješenje Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTO 0011830 16 od 17.10.2018. godine o naknadi troškova sudskom tumaču za švedski jezik Edina Gafić **DT 98**.

Odbrane optuženih

Na prijedlog odbrane optuženog Damira Nurkić, dana 30.01.2020 godine, saslušan je optuženi u svojstvu svjedoka, te je uložena jedna materijalna dokaz i to O.I.1 Zapisnik MUP-a Tuzlanskog kantona, PU Lukavac o saslušanju svjedoka Dajdžić Zijada broj: 08-05/7-1-/15 od 06.11.2015 godine.

Odbrana optuženog Save Dragišić nije imala dokaznih prijedloga.

Završne riječi Tužilaštva BiH i odbrane optuženog

Tužilaštvo BiH

U završnoj riječi tužilac navodi da smatra nesumnjivo utvrđenim da su Damir Nurkić i Savo Dragišić na način pobliže opisan u dispozitivu optužnog akta, djelujući u sastavu organizovane kriminalne grupe učestvovali u međunarodnoj trgovini opojnim drogama te da iz njihovih radnji se stiču i zadovoljavaju brojni elementi obilježja koja je potrebno zadovoljiti i to u dovoljnoj mjeri, kako bi se ono što oni čine kvalifikovalo kao organizovani kriminal. Tužilac dalje izlaže da su Damir Nurkić i Dajdžić Mirnes dugogodišnji prijatelji, čak iz ranog djetinjstva te da u momentu kada Mirnes ima finansijskih problema, odnosno nije bio zaposlen, pomoć mu je ponudio Damir Nurkić, tako što mu je ponudio da prevuče opojnu drogu sa područja Slovenije, na područje Švedske. Mirnes pristaje na tu opciju i radi sve onako kako mu je upute davao Damir Nurkić. Naime, Mirnes je 23.10.2015 godine, iz Lukavca otišao u Ljubljanu, a onda na području Slovenije preuzeo pmv „Reno Laguna“, registrovano kao vlasništvo oca drugooptuženog Save Dragišić, u kojem vozilu je već prethodno ugrađen skriveni spremnik u koji se ulazi kroz registarsku oznaku vrlo sofisticirano napravljen prostor namjenjen skrivanju i krijumčarenju opojne droge. Navedeno vozilo par dana ranije, tačnije 20.10.2015 godine, je u Sloveniju odveo Dragišić Savo i u vozilo koje ima ugrađeni spremnik za krijumčarenje droge predao Jocić Vladimiru, koji je vozilo zajedno sa drogom imao zadatak predati Dajdžić Mirnesu kada dođe. Tužilac u završnoj riječi navodi da objektivno nije bilo dovoljno vremena da se skriveni spremnik u vozilu Renault Laguna napravi za par dana jer bi to značilo poduzimanje kompleksnog zahvata na automobilu te da bi počinocima ovog krivičnog djela u tom slučaju bilo jednostavnije koristiti vozilo sa slovenačkim tablicama, nego registarskih oznaka države koja nije članica Evropske unije. S druge strane, tužilac naglašava da je otac optuženog Save Dragišića policajcima predao dokumente od vozila Renault Laguna kao i rezervni ključ te

papirić na kojem je napisao ime „Dajdžić Mirnes“ a kako bi policajci povjerovali da je drugooptuženi prodao predmetni automobil Dajžiću. Međutim tužilac tvrdi da je došlo do prodaje vozila Renault Laguna, ti pronađeni popratni dokumenti bi bili predati kupcu zajedno sa vozilom. Tužilac dalje navodi da nema logike da Dajdžić ide autobusom u Sloveniju ako ima auto te naglašava posebno da je razlog ovakvog postupanja učesnika krivičnog djela to što nevladnik vozila na granici Evropske unije je sumnjiviji od vlasnika. Tokom izvršenja međusobno dogovorenog krivičnog djela, dogovor između Nurkić Damira i Dragišić Save je vidljiv jedino iz njihovih međusobno povezanih radnji, jer Dragišić Savo odlazi na područje Slovenije i vozilo predaje Jocić Vladimiru, a dokaz da ga je predao Jocić Vladimiru, jer je taj da je Vladimir Jocić isto vozilo predao Dajdžić Mirnesu, ali da li je još neko učestvovao u toj predaji, da li je eventualno Jocić poslao neko treće lice da preuzme vozilo od Save i nije pitanje od značaja, jer povezanost radnji koje nije zadokumentovano, a koje zdravo razumski i logično nije moguće da se dese ako nisu dogovorene, su evidentno dokaz prethodnog dogovora, jer Nurkić Damir šalje Dajdžić Mirnesa u Sloveniju licu Jocić Vladimiru, a Jocić Vladimir pak Mirnesu predaje vozilo u kojem se nalazi droga. Komunikacija koja se putem dešava između Jocić Vladimira i Dajdžić Mirnesa, odnosno priroda te komunikacije u kojoj Jocić daje upute Mirnesu o pravcima kretanja, lokacijama itd., upravo pokazuju da su u međusobnom dogovoru Jocić i Nurkić poslali Mirnesa Dajdžića kao glinenog goluba da bude izložen procesuiranju ukoliko policija pronađe drogu. Tužilac dalje navodi da izjavu svjedoka Mirnesa Dajdžića potkrijepljuju nalazi telefona koji su vještačeni, broj telefona Nurkić Damira s kojim komunicira putem SMS poruka je provedenim posebnim istražnim radnjama u BiH potvrđen kao broj telefona Nurkić Damira. Što se tiče svjedočenja prvooptuženog na glavnom pretresu, tužilac navodi da je interesantno da je Damir navedenog Larsa prvi put spomenuo u sudnici te pita zašto to prvooptuženi nije spomenuo roditeljima Mirnesa Dajdžića kad su oni molili za informacije o svom sinu jer je bio nestala osoba, te zašto ne bi roditeljima i policiji dao broj telefona navedenog Larsa i to bi moglo dovesti do bržeg saznanja o njegovoj sudbini. Roditelji tvrde, tačnije ovdje u sudnici Mirnesov otac da je Damir Nurkić čak zahtijevao da nestanak sina ne prijavljuju policiji, jer bi mogao imati još većih problema, te da su roditelji njegove riječi doživjeli kao neku vrstu prijetnje. Na kraju izlaganja tužilac ističe da je ovakvo činjenično stanje potkrijepljeno u potpunosti, te stoga predlaže da Sud BiH optužene oglasi krivima i kazni po Zakonu.

Obrana optuženog Damira Nurkić

Prilikom iznošenja završnih riječi branilac optuženog Damira Nurkić, advokat Dino Hodžić je naveo da tokom glavnog pretresa nisu izvedeni dokazi na osnovu koji bi vijeće moglo izvesti pouzdan zaključan da je počinjeno krivično djelo koje se optužnicom stavlja na teret zbog čega odbrana predlaže da se donese oslobađajuća presuda. Odbrana tvrdi da nije izveden niti jedan dokaz koji bi optuženog Nurkića mogao dovesti u vezu sa prometom opojne droge, te od svih izvedenih dokaza samo je mali dio relevantan s aspekta uloge optuženog. Odbrana dalje navodi da je ključni dokaz iskaz Mirnesa Dajdžića, te smatraju da je Dajdžić potpuno vjerodostojno opisao događaj, međutim problem je dio iskaza u kojem svjedok iznosi svoje mišljenje da je Nurkić odgovoran za ono što mu se desilo. Odbrana navodi da nije sporno da su optuženi i Dajdžić prijatelji iz djetinjstva, da je Dajdžić imao finansijskih problema te da su njih dvojica razgovarali o mogućnosti da mu Nurkić pomogne

oko zaposlenja zbog čega mu je Nurkić pronašao vezu u Švedskoj zbog čega je Dajdžić krenuo busom iz Lukavca u Sloveniju gdje bi preuzeo antikvitete koje je trebalo prevesti do Švedske. Odbrana ističe da je sporna veza optuženog sa teretom koji je svjedok Mirnes Dajdžić prevezio iz Slovenije u Švedsku, jer kako tvrdi odbrana optuženi nije imao saznanja da se taj događaj trebao desiti niti da desio. Odbrana tvrdi da je iskaz svjedoka Mirnesa Dajdžića u svemu istinit i potkrijepljen dokazima te nije tačan stav tužilaštva kada navode da Dajdžić ne govori istinu u vezi sa svojom svijesti u vezi sa predmetima koje će prevoziti obzirom da tužilac smatra da je Dajdžić u Bosni već znao šta prevozi. Odbrana smatra da bi Dajdžić navedeno mogao koristiti prilikom odbrane pred istražnim organima u Švedskoj, međutim imajući u vidu da je isti pravosnažno osuđen i zadržao je kaznu zatvora nema razloga da u ovom momentu umanjuje svoju ulogu govoreći neistinu, posebno imajući u vidu da je svjedok ljut na optuženog Nurkića a i dalje pred Sudom se izjašnjava da je smatrao da ide u Sloveniju da preuzme antikvitete. Svjedok Mirnes Dajdžić je u sudnici potvrdio da nije imao bilo kakvih sumnji da je njegova obaveza vezana za drogu. Odbrana dalje navodi da su i Dajdžić i Nurkić potvrdili da kada Dajdžić odlazi busom u Sloveniju oni ne znaju da preuzima drogu, te nije sporno da je kontakt Dajdžić dobio posredstvom Nurkića, te da je ta kontakt osoba bila osoba Jocić Vladimir, međutim Damir Nurkić ne poznaje to lice niti je ikad imao bilo kakvu komunikaciju s tim čovjekom te napominju da ovaj spis ne sadrži niti jedan dokaz koji govori o tome da je postojala bilo kakva komunikacija između Jocića i Nurkića, kao niti subjektivnog dokaza. Odbrana naglašava da ne postoji komunikacija optuženog Nurkića sa bilo kojom osobom koja se pominje u ovom predmetu osim s Mirnesom Dajdžić, ne postoji veza sa optuženog Dragišić Savom te ne postoji veza sa vozilom u kojem je pronađena droga. Odbrana dalje navodi da svjedok Zijad Dajdžić, otac Mirnesa Dajdžića također tereti optuženog međutim ni on ne može svoj stav utemeljiti na činjenicama posebno iz razloga što je svjedok optužbe, Amir Imamović opisivao susret Nurkića sa Mirnesovim roditeljima je tom prilikom nije čuo da je Nurkić uputio ikakvu prijetnju. Zbog svega naprijed navedenog, odbrana predlaže da se optuženi oslobodi optužbe.

Optuženi Damir Nurkić se saglasio sa navodima branioca.

Odbrana optuženog Save Dragišić

Branilac drugooptuženog, advokat Senad Duovac u završnoj riječi navodi da u ovom predmetu nema niti jedan dokaz koji inkriminira njegovog branjenika, pa čak ne postoje ni indicije. Branilac navodi da je otac drugooptuženog prodao auto, a nesporno je utvrđeno da ga je njegov branjenik 20.10.2015 godine odveo kupcu u Sloveniju. Razlog zašto njegov branjenik odvozi auto svog oca je taj što, a kako su i svjedoci potvrdili, je njegov otac Dobrica imao slomljenu ruku pa nije mogao voziti, a što je također izjavila i svjedokinja Milana Mikić, Savina bivša djevojka. Tužilac tvrdi da je vozilo već imalo ugrađen skriveni spremnik – međutim za to nema dokaza već tužilac kaže da se radi o logici. Odbrana ističe da nije zabilježen niti jedan telefonski razgovor niti poruka između Save Dragišić i svih drugih osoba koji su se spominjali u toku trajanja ovog krivičnog postupka. Odbrana tvrdi da je za pet dana koliko se vozilo Renault Laguna zadržalo u Sloveniji prije nego što ga je Dajdžić počeo voziti prema Švedskoj te se u tom periodu svi dijelovi auta su se mogli promijeniti. Odbrana predlaže da se optuženi oslobodi optužbe.

Optuženi Savo Dragišić je izjavio da je saglasan sa navodima branioca.

Procesne odluke

Probijanje roka od 30 dana

U toku glavnog pretresa, došlo je do odgađanja pretresa u trajanju dužem od trideset dana (između ročišta održanih 28.05.2019 – 04.07.2019 godine, 11.07.2019 do 10.10.2019 godine i 31.10.2019 – 19.12.2019 godine). Članom 251., stav 2., ZKP BiH, propisano je da glavni pretres mora ponovno početi, ako je odgađanje trajalo duže od trideset dana. Međutim, istom je odredbom propisano i da uz saglasnost stranaka i branilaca, Vijeće može odlučiti da se svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo, nego da se koriste ranije dati iskazi. U konkretnom slučaju, nakon probijanja roka od trideset dana, stranke i branilac su dali saglasnost da se glavni pretres nastavi bez ponovnog čitanja optužnice, te da se ponovo ne izvode svi provedeni dokazi.

Dokazi provedeni u postupku međunarodne pravne pomoći pred ovim Sudom

Tokom postupka, a po usvojenom prijedlogu tužioca Tužilaštva BiH, proveden je dokaz putem međunarodne pravne pomoći i to saslušanjem svjedoka Anders Svensson, po zamolnici Suda BiH broj: S1 2 K 021575 19 K od 06.11.2019 godine, upućenim Ministarstvu pravde Kraljevine Švedske putem Direkcije za koordinaciju policijskih tijela, NCB Interpol Sarajevo (radi hitnosti postupka), a sve u skladu sa članom 4. stav 3. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, te na osnovu Evropske konvencije o međusobnoj pomoći u krivičnim stvarima. Naime, prema navedenoj molbi, kojoj je udovoljeno, putem video-konferencijske veze izvršeno je direktno i unakrsno ispitivanje imenovanog svjedoka, u prisustvu vijeća, stranaka i sudije suda iz Kraljevine Švedske, koji su kontrolisali zakonitost provedenog postupka.

Prigovori odbrane na zakonitost dokaza

U toku glavnog pretresa odbrana drugooptuženog je istakla prigovor relevantnosti dokaza koji je uložen pod brojem DT- 9 odnosno dokaz pod nazivom Provjera prelaska državne granice; Akt Granične policije Bosne i Hercegovine broj I-17-05-2-128/16-24 od 15.04.2016 godine iz kojeg proizilazi da je evidentiran prelazak optuženog Save Dragišić dana 20.10.2015 godine vozilom Renault Laguna registarskih oznaka ... iz Bosne i Hercegovine na područje R. Hrvatske i R. Slovenije kao i da se isti dan vratio nazad u BiH u pratnji osobe Milana Mikić. Obzirom da je isti paušalno izjavljen bez ikakvog daljeg obrazloženja a radi se o zvaničnim podacima državnog organa kojima se potvrđuju činjenični navodi optužnice, Vijeće je isti odbilo kao neosnovan.

Nadalje, u toku postupka odbrana drugooptuženog je istakla prigovor zakonitosti i relevantnosti na dokaze pod brojevima: T-16, T-17, T-18, T-19, T-20 i T-27, u tom smislu branilac ističe da se radi o zapisnicima o saslušanju svjedoka koji istima nisu predočavani kao i o zapisniku o ispitivanju osumnjičenog Save Dragišić koji se ne može koristiti kao dokaz u ovom postupku. Nakon što se tužilac na ročištu povodom prigovora izjasnio navodeći da sporni zapisnici o saslušanju svjedoka nisu uloženi a da zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Save Dragišića se ulaže samo u smislu ispunjavanja formalnih uslova za podizanje optužnice te da se isti ne

ulaže kako bi se sadržinski cijenio, obrana se s tim načinom uvođenja dokaza saglasila. Sud je izvršio uvid u navedene dokaze i utvrdio da se radi o aktima koji se odnose na materijale za prikupljanje dokaza putem međunarodne pravne pomoći zbog čega se navedeni prigovori odbijaju kao neosnovani.

Sud je cijenio i prigovor branioca optuženog Save Dragišića u pogledu dokaza koji je uloženi pod brojem T-34 a radi se o potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta od lica Dobrica Dragišić broj: 101/02-30/16 od 10.03.2016 godine sa priložima, odnosno predmetima koji su oduzeti a radi se o rješenju o odjavljivanju vozila iz evidencije, saobraćajna dozvola za vozilo marke Renault Laguna, jedan rezervni ključ za navedeno vozilo kao i rukom ispisani tekst. Naime, odbrana navedeni dokaz osporava jer se radi o osobi protiv koje optužnica nije potvrđena. Navedeni prigovor sud je odbio kao neosnovan imajući u vidu da se radi o predmetima oduzetim na osnovu sudske naredbe za pretres a tiču se sredstva izvršenja predmetnog krivičnog djela koji se dovodi u vezu sa drugooptuženim.

Odbrana drugooptuženog je istakla i prigovor zakonitosti na dokaz koji je u sudski spis uloženi pod brojem T-47 navodeći da lice Olivera Milenković nije saslušana u ovom krivičnom predmetu zbog čega i sam dokaz se ne može koristiti. Sud je izvršio uvid u navedeni dokaz te utvrdio da je u pitanju e-mail korespondencija lica Olivera Milenković u čijem prilogu se nalazi izvještaj B.M.I. Republike Austrije – Beč o prebivalištu osobe Savo Dragišić broj: GZ 3 159.567/1-II/BK/31O20 od 18.01.2017 godine. Dakle lice Olivera Milenković nema neposredna saznanja o predmetnom događaju na osnovu kojih bi svjedočila u ovom krivičnom postupku već se radi o dostavi zvaničnog akta nadležnog organa R. Austrije zbog čega je Vijeće ovaj prigovor odbilo kao neosnovan.

Relevantne odredbe materijalnog prava

Organizovani kriminal iz člana 250. KZ BiH

(1) Ko učini krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine kao pripadnik grupe za organizirani kriminal, ako za pojedino krivično djelo nije propisana teža kazna, kaznit će se kaznom zatvora najmanje tri godine.

(2) Ko kao pripadnik grupe za organizirani kriminal učini krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine za koje se može izreći kazna zatvora pet godina ili teža kazna, ako za pojedino krivično djelo nije propisana teža kazna, kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina.

(3) Ko organizira ili bilo kako rukovodi grupom za organizirani kriminal koja zajedničkim djelovanjem učini ili pokuša krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili dugotrajnim zatvorom.

(4) Ko postane pripadnik grupe za organizirani kriminal koja zajedničkim djelovanjem učini ili pokuša krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine, ako za pojedino krivično djelo nije propisana teža kazna, kaznit će se kaznom zatvora najmanje jednu godinu.

(5) Pripadnik grupe za organizirani kriminal iz stava 1. do 4. ovog člana koji otkrije tu grupu, može se osloboditi od kazne.

Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH

Ko neovlašteno vrši međunarodnu prodaju ili prijenos ili nudi na prodaju ili radi prodaje kupuje, drži, prevozi ili prenosi, ili posreduje u međunarodnoj prodaji ili kupovini, šalje, isporučuje, uvozi, izvozi ili na drugi način neovlašteno stavlja u međunarodni promet supstance ili preparate koji su propisom proglašeni opojnim drogama, kaznit će se kaznom zatvora od najmanje tri godine.

Osnov ove inkriminacije je Konvencija UN protiv nezakonitog prometa opojnih droga i psihotropnih supstanci iz 1988. godine.¹ Iz njene preambule proizlazi takođe da je ova Konvencija donijeta i zbog potrebe da se pojačaju i dopune mjere ustanovljene u Jedinствenoj konvenciji o narkoticima iz 1961 godine², dopunjene Protokolom od 25. marta 1972 godine o izmjenama i dopunama Jedinствене konvencije o opojnim drogama i u Konvenciji o psihotropnim supstancama iz 1971 godine. S obzirom da je zakonsko obilježje ovog krivičnog djela, između ostalih, neovlašteno postupanje, te da su kao predmet djela označene supstance i preparati koji su propisom proglašeni opojnom drogom, odredba stava 1. je blanketnog karaktera. Stoga, činjenični opis djela u izreci presude mora sadržavati označenje propisa protivno kojem se vrši promet opojne droge, kao i označenje propisa kojim je supstanca ili preparat, koji je predmet prometa, proglašen opojnom drogom.

Primjenjeni standardi

Sudska praksa je za osuđujuću presudu definisala standard „dokaza van razumne sumnje“. Prema opšteprihvaćenom stanovištu, dokazi van razumne sumnje su dokazi na osnovu kojih prosječan objektivni sudac može zaključiti da postoji veći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo. Član 3., stav 1. ZKP BiH, određuje da se optuženi smatra nevinim dok se ne utvrdi njegova krivica. U skladu s tim, na tužiocu leži odgovornost dokazivanja krivice optuženog i to po standardu van svake razumne sumnje, jer u slučaju da postoji bilo kakva sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine navodno krivično djelo, donesena odluka mora ići u korist optuženog, prema načelu *in dubio pro reo* (član 3. stav 2. ZKP BiH). Sud je dužan razmatrati i ocjenjivati dokaze koji idu u korist optuženog sa jednakom pažnjom kao i dokaze koji terete optuženog (član 14., ZKP BiH). U skladu sa navedenim načelima, te principom slobodne ocjene dokaza, Sud je pažljivo razmotrio sve dokaze koje su na glavnom pretresu izveli kako optužba tako i odbrana.

Optužnicom Tužilaštva BiH optuženom Damiru Nurkić na teret je stavljeno izvršenje krivičnog djela, organizovani kriminal iz člana 250., stav 3., KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom neovlašten promet opojnim drogama iz člana 195., stav 1., KZ BiH, dok je optuženom Savi Dragišić na teret stavljeno izvršenje krivičnog djela, organizovani kriminal, iz člana 250., stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom, neovlašten promet opojnim drogama, iz

¹ Konvencija UN protiv nezakonitog prometa opojnih droga i psihotropnih supstanci usvojena je 19.12.1988. godine, a stupila je na snagu 11.11.1990. godine. SFRJ je ovu Konvenciju ratifikovala 1990. godine, a Konvencija je objavljena u „Službenom listu SFRJ“, br. 14/90. BiH je članica ove Konvencije po osnovu sukcesije („Službeni list RBiH“, br. 25/93).

² Jedinственu konvenciju o narkoticima SFRJ je ratifikovala 1964. godine, a objavljena je u „Službenom listu SFRJ“ – Dodatak, br. 2/64. BiH je članica ove Konvencije po osnovu sukcesije („Službeni list RBiH“, br. 25/93).

člana 195., stav 1., KZ BiH. Radnja djela iz člana 250., stav 3., KZ BiH, sastoji se u činjenju bilo kojeg krivičnog djela propisanog zakonom BiH od strane lica koje organizuje ili bilo kako rukovodi grupom za organizovani kriminal, dok član 250., stav 4., KZ BiH-a propisuje kažnjavanje učinioca krivičnog djela u svojstvu pripradnika grupe za organizovani kriminal. Prema članu 1., stav 20., KZ BiH, grupa za organizovani kriminal je grupa od tri ili više lica koja postoji u izvjesnom vremenskom periodu i koja djeluje sporazumno s ciljem izvršenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora preko tri godine ili teža kazna, a radi sticanja materijalne koristi. Osnovni oblik krivičnog djela iz člana 195., stav 1., KZ BiH može se učiniti sa više alternativno određenih radnji činjenja kao što su prodaja supstance ili preparata koji su propisom proglašeni opojnim drogama, međunarodni prenos opojne droge, nuđenje na prodaju opojne droge, kupovina, držanje, prevoz ili prenos opojne droge, posredovanje u međunarodnoj prodaji ili kupovini opojne droge, slanje i isporučivanje opojne droge kao i stavljanje na drugi način u međunarodni promet opojne droge ("pod drugim načinom stavljanja u promet spadaju slučajevi razmjene droga za druge proizvode ili vrste roba, predaja droge osobi s tim da je kasnije vrati u istovrsnoj količini, kao i poklon droge s namjerom kasnijeg pridobivanja kupca") i preduzimanjem bilo koje radnje djelo je izvršeno. Da bi bilo koja od navedenih radnji kojom se vrši promet opojnim drogama predstavljala radnju učinjenja ovog krivičnog djela, potrebno je da je ona vršena neovlašteno. Djelo se može učiniti samo sa umišljajem. Učinilac mora biti svjestan da postupa neovlašteno, a u pogledu okolnosti da je supstanca ili preparat koji je predmet prometa propisom proglašen opojnom drogom dovoljan je i eventualni umišljaj.

Prilikom ocjene iskaza svjedoka koji su svjedočili u ovom postupku, Sud je cijenio njihovo držanje i ponašanje tokom davanja iskaza, ispitao konzistentnost njihovih iskaza datih u sudnici, uporedio činjenice o kojima je određeni svjedok svjedočio sa činjenicama koje su utvrđene od strane drugih svjedoka, te činjenicama utvrđenim materijalnim dokazima, a sve kako bi se utvrdilo da li su potkrijepljeni ili osporeni drugim dokazima u ovom predmetu.

Istovremeno, Sud je vodio računa da navede jasne i razumljive razloge na kojima zasniva svoju odluku, a da pri tome nije u obavezi da daje detaljne odgovore na svako pitanje, ali ako je činjenica ili dokaz od suštinske važnosti za ishod predmeta, Sud se u tom slučaju mora pozabaviti sa njim u svojoj presudi.³ Osim toga, pri odlučivanju Sud je imao u vidu da, saglasno praksi ESLJP, Sud, iako je obavezan dati razloge za svoju odluku, ne mora se detaljno baviti svakim argumentom koji je iznijela neka od strana u postupku. Iz navedenog proizlazi da se Sud nije dužan baviti svakim dokazom⁴, već je u smislu odredaba članova 15. i 281. ZKP BiH dužan da se bavi u prvom redu onim dokazima koji su nužni za ostvarenje svrhe ove presude, iz čega proizilazi da nije nužno raspravljati baš o svakom dokazu.⁴ Dakle, iz naprijed navedenih standarda uspostavljenih judikaturom ESLJP, proizilazi da je

³ Presuda Evropskog suda za ljudska prava (ESLJP) u predmetu *Van der Hurk protiv Nizozemske*, 19.04.1994.godine, paragraf 61: „[S]udovi nisu dužni da daju detaljne odgovore na svako pitanje.“

⁴ ESLJP je tako zauzeo stanovište da: „[S]udovi nisu dužni da daju detaljne odgovore na svako pitanje.“ Vidi *Van de Hurk vs the Netherlands*, 19.april 1994. godine, str. 61.

⁴⁴⁴⁴⁴⁴⁴⁴Vidjeti presudu Pretresnog vijeća MKSJ u predmetu *Tužilac protiv Darija Kordića i Marija Čerkeza*, predmet br.IT-95-14/2-T od 26.2.2001., paragraf 20., te presudu Žalbenog vijeća u istom predmetu broj: IT-95-14/2-A od 17-12-2004., paragraf 382.

obaveza Suda da, iako presudu donosi na temelju savjesne ocjene svih izvedenih dokaza, u obrazloženju izloži samo one dokaze koji su bili od značaja za njeno donošenje.

Ocjena dokaza

Sud će najprije konstatovati da se potvrđenom optužnicom Tužilaštva optuženi Damir Nurkić tereti da je kao organizator grupe za organizovani kriminal u smislu člana 1., stav 20., KZ BiH, koju je isti prethodno formirao a u koju grupu su pristupili kao članovi drugooptuženi Savo Dragišić zajedno sa Vladimirom Jocić, Mirnesom Dajdžić i Suadom Mujezinović, organizovao prevoz opojne droge kokain (koja je Konvencijom o psihotropnim supstancama iz 1971. godine i Rješenjem o popisu opojnih droga /„Službeni list Republike Bosne i Hercegovine“ broj 2/92 i 13/94/ proglašena opojnom drogom, i čiji je promet zabranjen odredbama Zakona o proizvodnji i prometu opojnih droga /„Službeni list Republike Bosne i Hercegovine“ broj 2/92 i 13/94/, i Zakonom o sprečavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga /„Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 8/06/) sa područja Republike Slovenije na područje Kraljevine Švedske a radi dalje prodaje iste, dok je optuženom Savi Dragišiću stavljeno na teret da je kao pripadnik grupe za organizovani kriminal, po uputstvu Damira Nurkić, obezbijedio putničko motorno vozilo u kojem će gore navedena droga biti sakrivena i koje vozilo je predao Vladimiru Jocić za njemu poznati iznos novca.

Prije svega, nesporno je da su dana 25.10.2015 godine, na trajektu koji sa područja Danske vozi do mjesta Helsingborg u Kraljevini Švedskoj, Mirnes Dajdžić i Vladimir Jocić uhapšeni od strane carinskih službenika Kraljevine Švedske, koji su u Mirnesovom autu pronašli oko 4 kilograma opojne droge kokain i kom prilikom su lišili slobode Mirnesa Dajdžić i Vladimira Jocić, te su isti nakon provedenog sudskog postupka pravosnažno i osuđeni za predmetno krivično djelo, što saglasno potvrđuju saslušani svjedoci kao i provedeni dokazi optužbe objektivne prirode.

U tom smislu, **svjedok Anders Svensson** je naveo da radi u Švedskoj policiji na carinskom referatu, a 2015 godine je radio kao odgovorni za teške prijestupe. Postupao je u krivičnom predmetu u kojem je pronađena predmetna droga u vozilu, a tada osumnjičeni Mirnes Dajdžić mu je rekao šta se dogodilo i kako je došao u Švedsku sa drogom. Rekao mu je da je otpočeo putovanje od Maribora i da je vozio kroz Evropu, zajedno sa Jocićem te da su stigli iz Danske brodom u Švedsku. Išli su sa dva odvojena vozila, te je u Mirnesovom autu pronađena droga. Kroz istragu je utvrđeno da su Jocić i Dajdžić imali komunikacije telefonom tokom putovanja, a koju telefonsku komunikaciju im je potvrdio i sam Mirnes Dajdžić. Svjedok dalje navodi da su u Švedsku dolazili predstavnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine, te da su im predali određene dokaze, sarađivali su, dostavljali su dokumentaciju i neposredno i putem međunarodne pravne pomoći. Svjedok dalje navodi da su švedski organi izvršili vještačenje materije koja je pronađena i utvrđeno je da se radi o drogi kokain.

Sud je navedeni iskaz svjedoka cijenio kao istinit i uvjerljiv a isti je potvrđen i dokazima objektivne prirode koji su uloženi u sudski spis i to prijevod Presude prvostepenog suda Helsingborg, Odjel II, broj predmeta B 5915-15 od 12.05.2016 godine, a sve u predmetu

protiv lica Mirnes Dajdžić i Vladimir Jocić⁵ kojom su navedena lica oglašeni krivim pa je Mirnes Dajdžić osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine a Vladimir Jocić na šest godina. Ovaj dokaz Sud ne nalazi potrebnim dalje sadržinski izlagati imajući u vidu da navedena činjenica tokom ovog krivičnog postupka nije ni osporavana od strane odbrane optuženih.

Među strankama je dakle sporno učešće optuženih u ovom događaju, odnosno da li je optuženi Damir Nurkić bio organizator organizovane grupe, te da li je optuženi angažovao ljude radi prevoza opojne droge sa područja Slovenije na područje Kraljevine Švedske da bi istu dalje prodao njemu poznatim kupcima za njemu poznati novčani iznos, odnosno da li je Savo Dragišić, u skladu sa svojim zadatkom kao pripadnikom grupe, po uputstvu Damira Nurkić, vozilo Renault Laguna, u kojem je prethodno bio ugrađen skriveni spremnik, predao Vladimiru Jociću i za izvršenu radnju dobio određeni iznos novca.

Dakle, u konkretnom slučaju je, prije svega, bilo potrebno dokazati pripadništvo optuženih navedenoj organizovanoj grupi, ulogu optuženih u samom izvršenju krivičnog djela, te u konačnici njihov umišljaj o istom.

U odnosu na prvooptuženog, provedeni dokazi saslušanjem svjedoka i dokazi objektivne prirode potvrđuju da se Mirnes Dajdžić i Damir Nurkić poznaju duži niz godina, da je Dajdžić tražio od Nurkića pomoć oko zaposlenja u inostranstvu, na šta je ovaj pristao (Mirnes je tražio da se zaposli kao izbacivač ili obezbjeđenje), pa je platio Dajdžiću autobusku kartu iz Lukavca za Sloveniju, nakon čega je Mirnes Dajdžić dana 23.10.2015 godine oputovao iz Lukavca u Ljubljanu autobusom marke Volvo, registarskih oznaka ..., a koji je vlasništvo firme Globtour iz Međugorja.

U tom smislu, Sud je prevashodno pošao od iskaza **svjedoka Mirnesa Dajdžića**, koji je u svom iskazu na glavnom pretresu prepričao okolnosti konkretnog događaja, obzirom da je bio direktni učesnik istog, pa isti navodi da je dana 25.10.2015 godine lišen slobode na trajektu u mjestu Helsinbor, Kraljevina Švedska, zbog četiri kilograma opojne droge kokain koja se nalazila u skrivenom mjestu u automobilu Renault Laguna. Svjedok je izjavio da je sa njim bilo lice Vladimir Jocić, koji mu je bio pratnja u autu ljubljanskih tabli, s kojim se prvobitno našao u Ljubljani. Zajedno su se dovezli u Maribor, gdje je dobio novac za gorivo i gdje je na benzinskoj pumpi preuzeo vozilo Renault Laguna. Navodi da mu je lice Vladimir Jocić dao mobilni telefon, da mu je rekao da će on svjedoka zvati tokom vožnje do Švedske. Tokom vožnje komunicirali su mobitelima, na dogovoreni način, tj. Jocić je pozivao Dajdžića. Nakon svjedokovog lišenja slobode u Kraljevini Švedskoj, isti navodi da je prvi put kontaktirao s roditeljima na svoj rođendan, smio je obaviti jedan poziv. Kada je u pitanju učešće optuženog Damira Nurkić u inkriminisanom događaju, svjedok navodi da Nurkića poznaje od školskih dana, te su bili jako dobri drugovi zbog kojeg bi, kako to svjedok opisuje „u sto vatri ušao“. Svjedok dalje navodi da je u kritičnom periodu 2015 godine bio nezaposlen te da je tražio bilo kakav posao jer je imao dugove te mu je trebao novac. Svjedok dalje navodi da je tražio posao kao izbacivač a optuženi Nurkić je poznavao ljude koji bi mu mogli pomoći da nađe zaposlenje u inostranstvu. Kao pomoć Dajdžiću, Nurkić je istom ponudio

⁵ T-25

posao u Švedskoj, te da prilikom putovanja do Švedske preveze određenu robu – antikvitete sa područja Slovenije, na što je svjedok pristao, te mu je Nurkić dao novac za autobusku kartu od Lukavca do Slovenije. Nadalje, svjedok je kazao da ga je optuženi Nurkić povezao s licem Vladimir Jocić s kojim se našao u Ljubljani i s kojim je nastavio put prema Švedskoj. Svjedok je naveo da je u toku putovanja iz Bosne prema Sloveniji poslao Nurkiću dvije SMS poruke. Isti je saznao kakvu vrstu robe prevozi tek na putu i to od Vladimira Jocić, obzirom da mu je Nurkić rekao da će prevoziti neke antikvitete i da ga šalje ljudima koji su provjereni. Svjedok navodi da je Nurkićeva uloga bila da robu prošverca u Švedsku. Nakon što je svjedok lišen slobode, u telefonskom razgovoru s majkom, ista mu je rekla da mu je namješteno, da je Nurkić sve priznao. Dalje izjavljuje da je prvooptuženi kontaktirao njegove roditelje što ga je pogodilo. Dolazio im je na vrata, svjedok je dobio dopis u kojem se navodi da je Nurkić vršio prijetnje njegovim roditeljima da ne smiju prijaviti svjedokov nestanak, da oni ne znaju ko je Nurkić. Također im je Nurkić nudio finansijsku pomoć koju su svjedokovi roditelji odbili. Nadalje, svjedok navodi da je tokom izdržavanja kazne zatvora u Švedskoj upoznao lice pod imenom Suad Mujezinović te da mu je Suad rekao da je on trebao biti kupac droge koju je svjedok prevezio.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca prvooptuženog, svjedok je izjavio da ga je Damir Nurkić povezao s licem Vladimir Jocić, međutim svjedok je potvrdio da je bio prijedlog svjedoka da mu prvooptuženi pomogne da nađe posao u Švedskoj. Damir od svjedoka traži da neke antikvitete koji pripadaju njegovom prijatelju preveze u Švedsku što svjedoku nije bilo sumnjivo jer je poznao optuženog od ranije. Prvooptuženi mu plaća autobusku kartu za Sloveniju te mu ne daje još novca. Svjedok dalje navodi da nikad nije čuo dok je bio u Lukavcu ili Mariboru da Damir Nurkić priča o prevozu opojne droge kao i da nije imao saznanja da Nurkić ima veze sa vozilom Renault Laguna koju je svjedok vozio. Svjedok je dalje izjavio da je u razgovoru s licem Suad Mujezinović rekao „znam ja dobro ko je Damir“, zbog čega svjedok zaključuje da se njih dvojica poznaju, međutim Suad Mujezinović mu nije rekao da je imao kontakte s Nurkićem.

Otac Mirnesa Dajdžić, svjedok **Zijad Dajdžić** u svom iskazu navodi da je njegov sin, Mirnes Dajdžić, dana 23.10.2015 godine otišao u Ljubljani, tu noć ga je nazvao iz autobusa i rekao mu da ide tamo, bez ikakvog obrazloženja. Drugi put je zvao na majčin telefon, te se svjedok javio na isti, kojom prilikom je Mirnes spomenuo Getebrog, te da mu je obećan posao. Nakon toga je prvi put kontaktirao sa sinom 17.11.2015 godine. Majka se javila na telefon i on joj je rekao „vidi šta mi je napakovao“ misleći na Nurkića. Svjedok je uzeo slušalicu i rekao sinu da je prvooptuženog Nurkića prijavio policiji, kao i njegov nestanak. Svjedok dalje izjavljuje da je 06.11.2015 godine prijavio prvooptuženog policiji jer je on ponudio njegovom sinu posao. Izjavio je da je Nurkić dolazio kod njega kući kad ga je on zvao. Navodi da je 30.10.2015 godine supruga svjedoka tražila Nurkića u kafiću, te ga je pitala gdje je njen sin, Mirnes, na šta je ovaj odgovorio da ne zna, dok joj je kasnije rekao da su “pali”. Svjedok je odmah tražio od Nurkića da dođe kod njega, nakon čega je isti došao. Tad mu je prvooptuženi rekao da Mirnes više neće nikada doći u kom momentu je njegova supruga pala i od tada je lošeg zdravstvenog stanja. Tu noć je Nurkić došao u pratnji Amira Imamovića. Svjedok je rekao da će ga prijaviti policiji, a da mu je Nurkić na to odgovorio da ne smije, jer ako prijavi policiji neće biti dobro ni svjedoku, ni njegovoj supruzi, sinu, a ni Damiru Nurkić, jer će mnogu ljudi “pasti”. Također mu je Nurkić rekao da će doći dvojica

ljudi koji će mu pružiti finansijsku pomoć što je svjedok odbio. Svjedok navodi kad je otišao u policiju da prijavi Nurkića, na portirnici su ga pitali kako smije tako govoriti, jer Nurkića niko do sada nije smio da prijavi. Nakon prijavljivanja u policiji nije imao nikakve prijetnje od njega, nije ga ni čuo niti vidio. Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedoka od strane odbrane prvooptuženog, svjedok navodi da nije prethodno razgovarao sa sinom, Mirnesom Dajdžić, o njegovom odlasku, već mu se isti javio iz autobusa. Nakon predočavanja izjave o saslušanju svjedoka iz istrage⁶, svjedok navodi da postoji mogućnost da mu je sin prilikom telefonskog razgovora od 23.10.2015 godine rekao da ga čeka drug iz Beograda i da će dalje zajedno za Geteborg. Svjedok je potvrdio da on i supruga iniciraju kontakte s Nurkićem jer misle da im on može pomoći oko toga gdje je njihov sin, jer je isti govorio da mu može pomoći naći posao. Potvrdio je da Damir nikada nije spominjao nikoga iz Beograda, te da je prvobitno rekao da ne zna gdje je svjedokov sin. Svjedok dalje navodi da se njegov sin družio s prvooptuženim svaki dan i da nije bilo moguće da ne zna gdje se Mirnes nalazi. Na kraju je izjavio da nema pouzdane dokaze šta je tačno Nurkić uradio.

Iz iskaza svjedoka Mirnesa i Zijada Dajdžića, Sud nije mogao van razumne sumnje utvrditi da je optuženi Damir Nurkić učestvovao u kupovini i preprodaji opojne droge kokain, tj. da je organizovao grupu koju su, između ostalih, činili Vladimir Jocić, Mirnes Dajdžić, Savo Dragišić i Suad Mujezinović, sve radi prevoza droge kokain iz R. Slovenije i njene dalje prodaje u Kraljevini Švedskoj, a na način kako je to opisano u tački 1. optužnice.

Prije svega, predmetnom optužnicom se Damiru Nurkić stavlja na teret da je dogovorio sa svojim dugogodišnjim prijateljem Mirnesom Dajdžić, da Mirnes preveze vozilo na područje Kraljevine Švedske u kojem će biti sakrivena droga, dok je Mirnes na glavnom pretresu izjavio da mu je Damir Nurkić rekao da treba prevesti određene antikvitete, a da je za postojanje droge čuo tek od Vladimira Jocić za vrijeme putovanja kroz Evropu. Također, dok je Mirnes boravio u Lukavcu i Mariboru nikada nije čuo da je Damir Nurkić priča o prevozu droge.

Također, Sud cijeneći iskaze svjedoka Mirnesa i Zijada Dajdžić, te dovodeći ih u vezu sa ostalim dokazima prezentovanim na glavnom pretresu, nije mogao izvesti zaključak o tome da je Vladimir Jocić kriminalni saradnik Damira Nurkić, tj. da je prvooptuženi organizovao dolazak Jocića u Maribor, te učestvovao u radnjama nabavke i preprodaje droge na način kako je to tužilac navedeno optužnicom. Naime, nijednim dokazom u spisu ne samo da nije dokazan bilo koji oblik komunikacije između Damira Nurkića, kao organizatora organizovane grupe u smislu člana 1., stav 20., KZ BiH i Vladimira Jocića, Save Dragišića i Suada Mujezinovića kao pripadnika organizovane grupe, već navedena lica nisu izvedenim dokazima ni dovedena u međusobnu vezu.

Navodi svjedoka Mirnesa Dajdžić da mu je Damir Nurkić dao broj telefona Vladimira Jocića, kako bi Mirnes sa Vladimirom mogao stupiti u kontakt prilikom dolaska u Maribor, a što nije negirao ni optuženi prilikom davanja iskaza na glavnom pretresu u svojstvu svjedoka, nisu dovoljni da bi Sud na osnovu takvih navoda mogao, van razumne sumnje, izvući zaključak

⁶ Dokaz O.I-1 Zapisnik MUP-a Tuzlanskog kantona, PU Lukavac o saslušanju svjedoka Dajdžić Zijada broj: 08-05/7-1-15 od 06.11.2015 godine

da je Vladimir Jocić kriminalni saradnik prvooptuženog, a kako se to tvrdi u tački 1. optužnice. Stoga, Sud zaključuje da svjedoci Mirnes i Zijad Dajdžić sa sigurnošću ne mogu potvrditi da je Nurkić znao koju vrstu robe koju će Dajdžić prevoziti odnosno da je kao organizator grupe angažovao Mirnesa da preveze opojnu drogu imajući u vidu da, kako i sami potvrđuju, nikada ga nisu čuli da se dogovara ili da priča o bilo kakvoj opojnoj drogi.

Ovo vijeće u većem dijelu smatra istinitim i uvjerljivim iskaze svjedoka Mirnesa i Zijada Dajdžića i poklanja im vjeru, te za Sud nije sporno da su svjedoci Mirnes Dajdžić i Zijad Dajdžić ubjeđena da je Damir Nurkić organizator transporta predmetne droge iz Republike Slovenije u Kraljevinu Švedsku, tj. da je isti sve "napakovao" Mirnesu, međutim, u skladu sa odredbom člana 281., stav 2., ZKP-a BiH, Sud nije mogao izvesti zaključak o učešću optuženog u inkriminisanom događaju, s obzirom na evidentni manjak dokaza optužbe.

Kada je u pitanju komunikacija prvooptuženog s roditeljima Mirnesa Dajdžića, odnosno navodne prijetnje koje je prvooptuženi istima uputio, tu svjedočenje Mirnesa i Zijada Dajdžić sadrži određene kontradiktornosti zbog kojih ovo Vijeće nije moglo zaključiti da se događaj desio onako kako ga svjedoci opisuju.

Mirnes u svom svjedočenju navodi da je Damir Nurkić kontaktirao njegove roditelje što ga je pogodilo, dok je Zijad izjavio da je njegova supruga prva ostvarila kontakt sa Damikom, nakon čega je Zijad zvao Damira da dodje kod njega kući. Zatim, dopis kojeg Mirnes spominje tokom svog svjedočenja, a koji dopis navodno sadrži prijetnje upućene od strane optuženog Nurkića prema roditeljima Mirnesa Dajdžića, nije dokazano tokom ovog krivičnog postupka, te su takvi navodi svjedoka u suprotnosti sa izjavom Zijada Dajdžić, koji je rekao da je Damir njemu i supruzi ponudio mogućnost ostvarivanja finansijske pomoći, kao što je izjavio i da im Damir nije prijetio nakon što je protiv istog podnio krivičnu prijavu kod PU Lukavac. Također, ostalo je nejasno iz kojeg razloga optuženi Nurkić nudi pomoć roditeljima Mirnesa Dajdžića.

Na ovu okolnost Tužilaštvo je izvelo dokaz saslušanjem **svjedoka Amira Imamovića** koji je bio u pratnji prvooptuženog kad je isti išao u posjetu Mirnesovim roditeljima, koji u svom iskazu navodi da Damira Nurkića poznaje samo poslovno kroz popravak auta a sa istim je jednom ili dva puta išao u kuću Mirnesovih roditelja, pri čemu navodi da su mu roditelji bili zabrinuti i da je majka jecala, dok se Nurkić te prilike normalno ponašao kao i da nije čuo da je prvooptuženi prijetio njima, a nije čuo da je od Mirnesovih roditelja Damir tražio da nestanak ne prijavljuju policiji.

Sud nije u potpunosti poklonio vjeru svjedoku Amiru Imamoviću, iz razloga što je isti, po ocjeni suda, u boljim odnosima sa Nurkićem nego što to tvrdi prilikom svog svjedočenja, tj. ne prihvataju se kao istiniti navode svjedoka da s Nurkićem ima samo poslovne kontakte (popravci auta), jer Sud smatra neuvjerljivim navode svjedoka da samo na bazi poslovnih odnosa pristaje da s Nurkićem ide u posjetu roditeljima lica za koje zna da je u inostranstvu lišeno slobode, pa zbog toga i ima razlog da "štiti" optuženog. Međutim, s obzirom na takvo stanje stvari, u kojem svjedoci optužbe daju oprečne odgovore kada je u pitanju komunikacija Nurkića s Mirnesovim roditeljima, ovo vijeće nije moglo izvući zaključak da je zaista optuženi Nurkić prilikom dolazaka u posjetu Mirnesovim roditeljima istima prijetio da ga ne smiju prijaviti, s obzirom da Nurkić dolazi kod Mirnesovih roditelja samo kad ga oni

pozivaju da dođe, a posebno imajući u vidu činjenicu da je naposljetku Zijad Dajdžić prvooptuženog prijavio PU Lukavac 06.11.2015 godine a na glavnom pretresu je izjavio da nakon prijave, nije imao nikakvu komunikaciju s prvooptuženim, nije trpio nikakve negativne posljedice zbog te prijave niti su mu ikakve prijetnje nakon toga upućene, odnosno svjedok kaže da prvooptuženog nakon prijave “nije ni čuo, ni vidio”. Na osnovu svega naprijed navedenog, sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi da je konverzacija koju je Nurkić ostvarivao s Mirnesovim roditeljima bila u formi prijetnji.

Na okolnost prijave optuženog svjedočio je **svjedok Nermin Bandić** koji je bio komandir policijske stanice Lukavac međutim isti se nije mogao sjetiti događaja vezano za lice Mirnes Dajdžić. S tim u vezi, tužiac je istom predočio dvije depeše⁷ i to Depešu Policijske stanice Lukavac broj: 08-05/7-1-3350 od 06.11.2016 godine te svjedok je naveo da je ista potpisana od strane načelnika odjeljenja kriminalističke policije Adisa Junuzović dok Depešu Policijske stanice Lukavac broj: 08-05/7-1-3451 od 18.11.2016 godine potpisao svjedok. Navedeni materijalnim dokazom potvrđuje se činjenica da je svjedok Zijad Dajdžić prijavio optuženog Damira Nurkića nadležnoj policijskoj stanici a povodom nestanka sina.

Na okolnosti provođenja istrage protiv tada osumnjičenih nakon što su policijske agencije u BiH dobile informaciju od Švedskih organa vlasti o zapljeni opojne droge uz učešće BH državljana, svjedočili su: Goran Tomić, Nedeljko Šušljik, Zvezdana Skeledžić i Irhad Kos.

Svjedok Goran Tomić je postupao u ovom krivičnom predmetu u svojstvu policijskog službenika te je na glavnom pretresu prepričao tok istrage i sve informacije koje su putem međunarodne pravne pomoći dobijene od strane Kraljevine Švedske a odnose se na listinge komunikacija koje su ostvarili Mirnes i Jocić, komunikaciju između Dajdžića i Nurkića. Svjedok nije mogao potvrditi da je postojala komunikacija Nurkića s bilo kojim drugim licem koji se pominje u ovom predmetu. Na upit branioca drugooptuženog, svjedok je potvrdio da ne zna koji je broj Save Dragišića na šta je tužilac prilikom dodatnog ispitivanja pitao svjedoka iz kojih razloga je to, te je svjedok naveo da je isti u vrijeme provođenja istrage bio nedostupan policijskim organima jer se nalazio u Republici Austriji, u pritvoru zbog postojanja sumnje da je počio krivično djelo trgovina drogom. U sklopu postupanja u fazi istrage, svjedok je sačinio Izvještaj o postupanju po naredbi Tužilaštva od 20.12.2017 godine koji je uložen kao dokaz u sudski spis.⁸

Svjedok Nedeljko Šušljik je naveo da je zaposlen u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu te je u februaru 2016 godine radio na mjestu istražitelja za sprečavanje organizovanog kriminala. Postupao je u ovom predmetu po naredbi Suda BiH za vršenje pretresa stana i vikendice vlasništva roditelja Mirnesa Dajdžića. Svjedok navodi sa mu je poznato da je lice Mirnes Dajdžić bio osumnjičen za počinjenje krivičnog djela neovlašten promet opojnim drogama te da su prilikom pretresa, svjedok zajedno sa kolegom, tražili opojnu drogu kao i drugu dokumentaciju koja može pomoći da se potvrde sumnje kojima su raspolagali. Pronađene i oduzete su kartice za mobilne telefone, papirić s brojem Damira Nurkića. Zijad Dajdžić mu je naveo koje je imao kontakte sa sinom te mu je predočio pisma koja je Mirnes Dajdžić poslao iz zatvora. Svjedoku je predočen zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta

⁷Sastavni dio dokaza T-11

⁸T-12

te 4 pisma koja je Mirnes Dajdžić poslao roditeljima za vrijeme izdržavanja kazne u Kraljevini Švedskoj te je svjedok potvrdio svoj potpis na zapisniku. Svjedok je sačinio određenu dokumentaciju nakon izvršenog pretresa – potvrde, zapisnike, izvještaj.

Iskaz ovog svjedoka potvrđuju i dokazi materijalne prirode koji su uloženi u sudski spis i to Zapisnik o dorovoljnoj predaji predmet lica Zijada Dajdžić broj: 16-17/1-18/116 od 04.02.2016 godine sa prilogom četiri pisma poslana od strane Mirnesa Dajdžić roditeljima za vrijeme boravka u pritvoru i na izdržavanju kazne zatvora⁹. Iz analize navedenih pisama vidljivo je da svjedok Mirnes Dajdžić tereti optuženog Nurkića za situaciju u kojoj se našao te o tome informiše roditelje govoreći im da je Nurkić kriv za sve te da će kad izađe iz zatvora sve ispričati policiji.

Nadalje, iskaz svjedoka je potkrijepljen i materijalnim dokazima a radi se o izvještaju o postupanju po naredbi suda, zapisnicima o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari, zapisnicima o pretresanju lica kao i potvrdama o privremeno oduzimanju predmeta – dokaz Tužilaštva T-58.

Kad je u pitanju komunikacija koju je optuženi Nurkić ostvario sa Mirnesom Dajdžić u toku putovanja prema Sloveniji, na te okolnosti je svjedočila **svjedok Zvezdana Skeledžić** koja je na glavnom pretresu prezentovala rezultate posebnih istražnih radnji koje su provođenje protiv Damira Nurkić u cilju potvrde broja telefona koju je koristio optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela te je prezentovala relevantne komunikacije između Damira Nurkića i drugih učesnika u kojem se potvrđuje identitet prvooptuženog. Radi se o komunikacijama pod brojevima: 366, 139, 143 i 537.

U sudski spis su uloženi kao dokaz izvještaji o postupanju po naredbama Suda BIH kojima je naloženo provođenje posebnih istražnih radnji protiv Damira Nurkić – T-35, T-36, T-37, T-39, T-40, T-44, T-45, T-46, T-50 koji su se cijenili samo u dijelu razgovora koji su i neposredno prezentovani od strane svjedoka na glavnom pretresu.

Sud je saslušao i **svjedoka-stručno lice, Irhada Kos**, koji je izvršio vještačenje i analizu mobilnih telefona koji su oduzeti prilikom pretresa prostorija koje je koristio Mirnes Dajdžić i Damir Nurkić te je sačinio izvještaje o vještačenju dokaznog materijala¹⁰ odnosno mobilnih telefona i SIM kartica koji su privremeno oduzeti od lica Mirnesa Dajdžić i Damira Nurkić prilikom pretresa stana i drugih prostorija koji navedena lica koriste.

Sud nije detaljno obrazlagao iskaze svjedoka Zvezdane Skeledžić i Irhada Kos, s obzirom da je i sam prvooptuženi prilikom davanja iskaza u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu potvrdio da je od Mirnesa Dajdžića zaprimio dvije SMS poruke kad je isti krenuo na put na broj telefona koji je u to vrijeme koristio, čime je taj dokaz učinio nespornim.

Sud je u potpunosti poklonio vjeru iskazima navedenih svjedoka i iste cijenio kao istinite, s obzirom da se radi o ovlaštenim službenim licima koji su u okviru svojih zakonskih ovlaštenja i po službenoj dužnosti provodili istragu. Iako je Sud prilikom odlučivanja imao u vidu ove

⁹T- 52 i T-53

¹⁰T-57

dokaze kako subjektivne tako i objektivne prirode cijenio je da isti dokazi ne mogu ishoditi drugačije rješenje ove krivičnopravne stvari, s obzirom da se ne tiču odlučnih činjenica u odnosu na optužene, zbog čega su isti bili irelevantni za odlučivanje.

Nadalje, u toku postupka, iskaz u svojstvu svjedoka je dao i prvooptuženi **Damir Nurkić** potvrđujući da Mirnesa Dajdžić poznaje dugi niz godina, da su bili dobri prijatelji, te da je imao odličan odnos sa Mirnesovim roditeljima. Optuženi navodi da je 2015 godine Mirnes bio nezaposlen i da je govorio da hoće da ide u inostranstvo da radi, zbog čega je insistirao od Nurkića da mu pomogne. Na upit branioca da li je pomogao Dajdžiću, Nurkić navodi da je za vrijeme boravka u američkoj bazi u Iraku upoznao čovjeka koji je radio za jednu američku Securty firmu te je dolazio kod Nurkića na treninge gdje su se družili intenzivno te je imao njegove podatke. Navodi da se radi o licu pod imenom Lars Kroh, danac koji živi na potezu Danska-Švedska. Obzirom da se Lars Kroh bavio poslom obezbjeđenja, a Mirnes je htio da se bavi tim poslom, da radi kao obezbjeđenje, Nurkić je izvjesnog Larsa kontaktirao u prisustvu Dajdžića, te ga pitao ima li posla za Mirnesa, na šta mu je ovaj rekao da će se javiti za desetak dana dok provjeri, da postoji opcija da on preuzme jedan klub za obezbjeđenje. Nurkić dalje izjavljuje da je Dajdžić bio prisutan tokom obavljanja razgovora te da mu je prenosio informacije onako kako ih je dobijao od Larsa. Potom Lars se javlja Nurkiću te mu govori da ima upražnjeno mjesto na kojem bi ubacio Dajdžića što se istom svidjelo, bio je impresioniran. Poslije par dana, kako to dalje optuženi navodi, Lars kaže optuženom da pita druga (Dajdžića) da li želi da iz Slovenije preveze neke antikvitete, stare kubure, kao protuuslugu za posao koji mu je ponuđen, na šta Mirnes koji je bio prisutan prilikom telefonskog razgovora pristaje. Kroh je optuženom dao broj jednog Jugoslavena koji je dalje optuženi prosljedio Dajdžiću za kojeg je optuženi u toku postupka saznao da se zove Vladimir Jocić. Svjedok također potvrđuje da je dao novac Dajdžiću da kupi autobusku kartu za Sloveniju obzirom da su, kako kaže, bili drugovi i da je taj novac posudio. Dalje tokom svjedočenja na upit branioca izjavljuje da je saznao gdje se Mirnes nalazi jer su policajci o tome pričali po gradu, po kafama nakon što je stigla depeša te je optuženi bio šokiran po saznanju da je Mirnes uhapšen. Prilikom unakrsnog ispitivanja optuženi je potvrdio da je on Mirnesovim roditeljima nikad nije spomenuo da je kontaktirao s Larsom, odnosno da prvi put tek sada pominje istog. Nije otišao u policijsku stanicu da prijavi svoja saznanja, navodeći da ga niko nije kontaktirao, te Mirnesovim roditeljima nije dao Larsov broj.

Iskaz prvooptuženog je u većem dijelu saglasan s iskazom svjedoka Mirnesa Dajdžića. Naime obojica potvrđuju da je Nurkić pristao Dajdžiću pomoći oko zaposlenja u inostranstvu te da je Dajdžić trebao prevesti kubure koja pripadaju Nurkićevom poznaniku. Nurkić ne osporava da je Dajdžiću dao novac za autobusku kartu, kao i da je zaprimio 2 SMS poruke od Dajdžića dok se isti autobusom vozio prema Sloveniji. Optuženi prvi put pominje lice Lars Kroh prilikom davanja iskaza u svojstvu svjedoka, međutim, iako njegova izjava u ovom dijelu nije potkrijepljena drugim dokazima, kao što je komunikacija s istim ili čak da ga je optuženi Nurkić spomenuo prilikom razgovora s Mirnesovim roditeljima i slično, Sud nije mogao izvesti drugačiji zaključak osim onoga da Sud mora donijeti oslobađajuću presudu ne samo kad je uvjeren u nevinost optuženog, nego i onda kada nije uvjeren ni u njegovu krivicu, ni u njegovu nevinost.

Naime, nije prihvatljivo odlučivati na štetu optuženog, ako nema jasnih činjenica i dokaza protiv njega, što je u duhu pravnih načela *praesumptio innocentiae* i *in dubio pro reo*, te visokih zahtjeva dokaznog standarda, odnosno ispunjavanja zahtjeva u odnosu na najviši stepen vjerovatnosti postojanja bitnih činjenica za oglašavanje optuženog krivim, a što je od suštinske važnosti za pravilno i zakonito presuđenje. U tom svjetlu, bitno je naglasiti da prema praksi Evropskog suda za ljudska prava presumpcija nevinosti znači da optuženi nije dužan da se brani, mada ima pravo na odbranu, odnosno nije dužan da dokazuje svoju nevinost, a da je teret dokazivanja na tužiocu.

Dakle, u spisu nedostaju dokazi o odlučnim činjenicama, a odnose se na ulogu optuženog u smislu organizovanja grupe za organizovani kriminal, kao i svijest o zajedničkom djelovanju u lancu prekograničnog rasturanja opojne droge sa ciljem sticanja imovinske koristi. Naime, voljni element direktnog umišljaja ogleda se u htijenju ostvarenja određenog krivičnog djela. Međutim, imajući u vidu da se "htjeti može samo ono djelo kojeg je učinilac svjestan, o kojem ima pravilnu predstavu", Sud nije mogao utvrditi da je optuženi htio ostvarenje djela koje mu je stavljeno na teret. Sa druge strane, kako Sud nije utvrdio da je na strani optuženog postojala svijest o mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice, optuženi nije ni mogao pristati na njeno nastupanje čime je i voljni element eventuanog umišljaja izostao.

Dalje, optužba Savi Dragišić stavlja na teret da je postao pripadnikom grupe za organizovani kriminal što je definisano članom 250., stav 4., KZ BiH i da je u tom svojstvu počinio krivično djelo, Neovlašteni promet opojnim drogama, iz člana 195., stav 1., KZ BiH pa je u tom cilju, po navodima iz optužnice, u skladu sa zadatkom u sastavu grupe, a po uputama Damira Nurkić, obezbijedio sredstvo izvršenja krivičnog djela i to vozilo Renault Laguna, za koje vozilo je znao da ima ugrađen skriveni spremnik i koje vozilo je predao licu Vladimir Jocić za njemu poznati iznos novca.

Prije svega, iz izvedenih dokaza optužbe nije moguće izvesti zaključak van razumne sumnje da je optuženi Dragišić postao pripadnikom grupe za organizovani kriminal. Optužba ne samo da nije ponudila niti jedan dokaz koji bi ukazivao na postojanje komunikacije između Damira Nurkića kao organizatora organizovane grupe i Save Dragišića i kao pripadnika, već nije dokazano ni da se navedena lica uopšte poznaju pa s tim u vezi nije dokazan navod optužnice da je Savo Dragišić kriminalni saradnik Damira Nurkić. Osim toga, u spisu ne postoje dokazi u komunikaciji ili poznanstvu drugooptuženog ni sa jednim licem koji se dovodi u vezu sa izvršenjem ovog krivičnog djela.

Jedini dokaz na osnovu kojeg optužba izvodi zaključak o pripadništvu optuženog organizovanoj grupi i njegovoj radnji izvršenja jeste činjenica da je optuženi Savo Dragišić dana 20.10.2015 godine prevezao pmv marke Renault Laguna BH registarskih oznaka ..., koje je kasnije korišteno kao sredstvo izvršenja krivičnog djela, sa područja Bosne i Hercegovine na područje Republike Slovenije a koju činjenicu odbrana nije sporila u toku krivičnog postupka.

Tako iz materijalnih dokaza, kao što je Dopis Ministarstva unutrašnjih poslova, Republike Hrvatske o dostavljanju podataka broj 511-01-73/8-140/108-16 od 19.04.2016 godine¹¹, vidljivo da je evidentiran prelazak granice optuženog Save Dragišića na dan 20.10.2015 godine vozilom Renault Laguna gore navedenih registarskih oznaka u Republiku Hrvatsku i dalje u Republiku Sloveniju, te njegov povratak isti dan drugim vozilom zajedno sa licem Milana Mikić.

Navedeno potvrđuje i iskaz **svjedoka Milane Mikić** na glavnom pretresu, u kojem navodi da poznaje drugooptuženog Savu Dragišić, odnosno da joj je on bivši momak. Svjedok je dalje prilikom direktnog ispitivanja izjavila da je dana 20.10.2015 godine putovala u Sloveniju jer ju je drugooptuženi zamolio da dođe po njega, a iz razloga što je u Sloveniju prodao automobil Renault Laguna. Rekla je da je on vozio navedeno vozilo, a ne njegov otac koji je bio vlasnik vozila, i to iz razloga što je otac imao povrijeđenu ruku. Navela je da se nije dugo zadržala u Sloveniji, te da se našla s Dragišićem na benzinskoj pumpi prema Mariboru. Svjedokinja nije imala prilike vidjeti kome je optuženi prodao vozilo. Na upit tužioca šta se kasnije desilo sa Savom Dragišićem u Beču, svjedokinja je izjavila da je imao incident, o čemu je čitala u novinama, kao i da se radilo o opojnim drogama.

Obzirom da se svjedokinja nije mogla sjetiti svih detalja vezano za lišenje slobode Save Dragišić u Republici Austriji, svjedoku je predložen zapisnik o saslušanju svjedoka iz istrage sačinjen u Tužilaštvu BiH broj: T 20 0 KTO 0011830 16 od 22.06.2016 godine¹² u kojem je ista navela da joj je poznato da je Savo Dragišić lišen slobode u Beču zajedno s licem Amir Kovačević zbog oko 1000 grama opojne droge koju je lice Kovačević prodao policajcu, a navedene informacije je dobila prilikom posjete advokatu. Svjedok je na ročištu potvrdila svoj potpis kao i činjenice koje je navela na datom zapisniku.

Sud je navedeni iskaz svjedoka cijenio kao istinit u pogled njenog odlaska u Sloveniju, obzirom da je isti potkrijepljen gore pobrojanim materijalnim dokazima koji se tiču evidencije prelaska državne granice nje i drugooptuženog navedenog dana. Kad je u pitanju razlog Savinog odlaska u Sloveniju, vijeće smatra da svjedok nema neposrednih saznanja o tome, nego da samo prepričava informacije koje joj je optuženi naveo kao razlog njegovog odlaska, zbog čega Sud, iskaz ovog svjedoka ne prihvata u potpunosti kao tačan.

Nadalje, činjenica da je drugooptuženi prevezao vozilo ne može samo po sebi poslužiti kao dokaz da je drugooptuženi navedene radnje poduzeo u sastavu grupe po uputama Damira Nurkića, da je Savo Dragišić znao da navedeno vozilo ima ugrađen poseban spremnik za krijumčarenje opojne droge, te da je Savo za potrebe krijumčarenje opojne droge kokain, u skladu sa dodijeljenim zadatkom, predao vozilo Vladimiru Jocić za njemu poznat iznos novca. Njegovo učešće u predmetnom krivičnom djelu nije potvrđeno drugim izvedenim dokazima optužbe.

Također, kako je vozilo prevezeno 20.10.2015 godine, a nesporni transport droge iz Slovenije za Švedsku je izvršen 25.10.2015 godine, vijeću nisu prezentirani dokazi koji bi ukazivali na zaključak da se skriveni spremnik na vozilu Renault Laguna BH registarskih

¹¹ T-10

¹²T-1

oznaka ..., tzv. štek dimenzija 15x37x60cm, koji je ugrađen ispod rezervnog točka u gepeku navedenog vozila i kojemu se moglo pristupiti nakon skidanja tablice i plastičnog poklopca sa zadnjeg branika vozila, nije mogao izraditi u periodu između 20.10.2015 godine, kao nespornog datuma prelaska vozila preko državne granice i 25.10.2015 godine, kao datuma kada se nesporno dogodio predmetni transport droge.

Sud je pažljivo proučio i dokaze Tužilaštva koji se odnose na pobijanje teze odbrane da je predmetno vozilo drugooptuženi Savo prevezao na područje Republike Slovenije iz razloga što je njegov otac, Dobrica Dragišić, isto prethodno prodao ali ga nije mogao sam prevesti zbog povrede ruke.

U tom smislu, Sud je saslušao **svjedoka Milenka Kulića** koji je izjavio da je u ovom krivičnom predmetu postupao u svojstvu višeg inspektora, istražitelja. Što se tiče vozila u kojem je predmetna droga pronađena, svjedok navodi da je kroz istragu utvrđeno da je vlasnik istog Dobrica Dragišić, otac optuženog Save Dragišića. Vozilo Laguna je posljednji put iz BiH otišlo za Sloveniju 20.10.2015 godine, a Savo Dragišić se isti dan vratio u BiH, njegova tadašnja djevojka Milana Mikić je došla po njega vozilom BMW. Svjedok dalje navodi da je u istrazi u svojstvu saslušao svjedoka Dobricu Dragišića koji je naveo da je vozilo Renault Laguna prodao 16.10.2015 godine na autopijaci nepoznatom kupcu što svjedoku nije imalo logike jer je kod Dobrice pronađena potvrda o vlasništvu kao i rezervni ključ vozila, a osim toga 20.10. je njegov sin vozio to isto auto za Sloveniju. Svjedok navodi da je prilikom prvog iskaza lice Dobrica Dragišić dao policijskim službenicima papirić s imenom „Dajdžić Mirnes“, rekavši da je njemu prodao vozilo, te da je ceduljicu dobio od sina Save.

Nadalje **svjedok Nemanja Janković** je prilikom svjedočenja izjavio da je u svojstvu policijskog službenika učestvovao u pretresu kuće koju koristi lice Dobrica Dragišić, kao i da je oduzimao neke predmete koji se odnose na automobil. Svjedok izjavljuje da je lice Dobrica Dragišić bio u lošem zdravstvenom stanju, imao je određenih problema sa rukom. Svjedok je potvrdio da je izdao potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta.

Nadalje, iskaz svjedoka Nemanje Janković potkrijepljen je materijalnim dokazima a radi se o potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta kao i o oduzetoj dokumentaciji (rješenje MUP-a RS-a kojim se odjavljuje vozilo Renault Laguna, saobraćajna dozvola, papirić sa kockicama na kojem je ručno ispisan tekst s podacima o Mirnesu Dajdžić, jedan ključ sive boje na kojem piše Laguna) – dokaz T-34.

Navedene iskaze svjedoka Sud je prihvatio kao istinite i uvjerljive posebno imajući u vidu da isti svjedoče na okolnosti provođenja istrage u skladu sa zakonskim ovlaštenjima, međutim, isti nemaju dovoljnu dokaznu snagu da bi doveli do drugačije odluke. Isti su doveli u pitanje istinitost navoda odbrane oko prodaje predmetnog vozila, ali bez jasnog dokaza o nezakonitim radnjama optuženog, ovo Vijeće zaključuje da su ovi dokazi optužbe ostali na nivou pretpostavki i indicija s nedovoljnim stepenom uvjerljivosti.

Nakon analize izvedenih dokaza, Sud je sa sigurnošću utvrdio da su teze Tužilaštva prikazane kroz činjenični opis u tački 1. optužnice u domenu pretpostavki, bez čvrstih i pouzdanih dokaza.

Zaključak je Suda da dokazi izvedeni od strane Tužilaštva nemaju potrebnu snagu pouzdanosti i uvjerljivosti, da su optuženi počinili krivično djelo koje im se stavlja na teret. Sud podsjeća da samo nesumnjivo utvrđene činjenice mogu biti pravno relevantne za oglašavanje krivnje nekog lica za krivično djelo. Prema tome, kako za ovaj Sud stoje sumnje u pogledu bitnih odlučnih činjenica, to je Sud odlučio da odluku donese na način koji je povoljniji za optužene (pravilo *in dubio pro reo*), uz primjenu člana 284., stav 1., tačke c) ZKP BiH, a u vezi sa članom 3., ZKP BiH, pa kako nije dokazano da su optuženi učinili krivično djelo na naprijed opisani način, valjalo je donijeti oslobađajuću presudu i optužene osloboditi od optužbe.

Vraćanje privremeno oduzetih predmeta i troškovi krivičnog postupka

Na osnovu člana 74., KZ BiH, optuženom Damiru Nurkić vraćaju se privremeno oduzeti predmeti i to: Mobilni telefon Iphone 4, crne boje bez SIM kartice sa IMEI brojem: 012535008773914, mobilni telefon Iphone 4 crne boje IMEI 013056005281784 sa SIM karticom M:tel serijskog broja:... i Mobilni telefon Samsung S-6 crne boje bez SIM kartice IMEI 359521063725404/02 privremeno oduzeti prema potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-04/2-85/17 od 12.12.2017 godine.

Na osnovu člana 189., stav 1., ZKP BiH, optuženi se oslobađaju plaćanja troškova krivičnog postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

ZAPISNIČAR :
Stručni saradnik

Asmira Šuvalija Martinčević

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Nenad Šeleda

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Apelacionom vijećui ovog Suda u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpavka presude.